Walt Disney's DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 42 15 OKT. 1960

35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

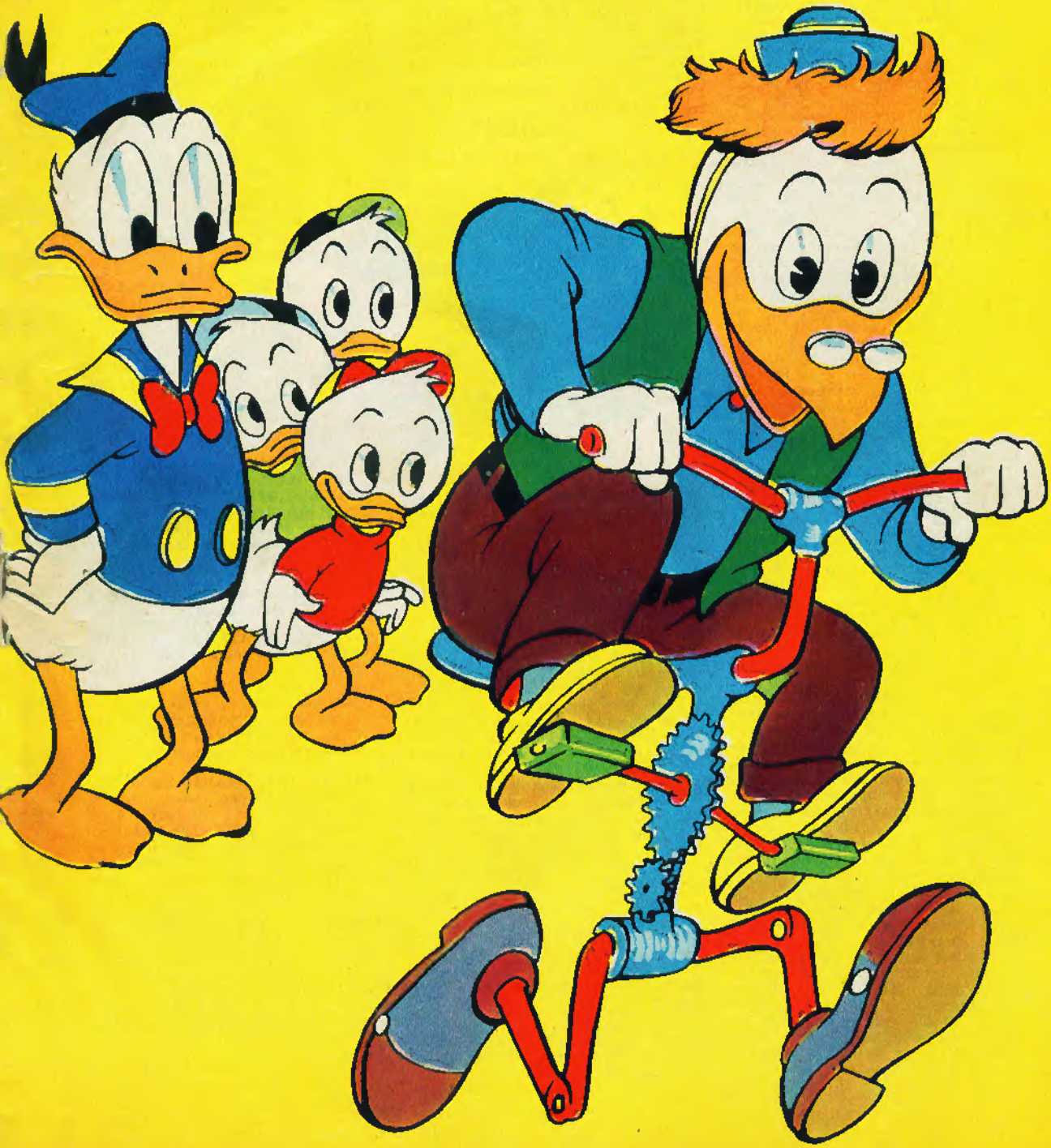

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een dezer dagen kreeg ik een heel lange brief van Martijn uit Nijmegen, die mij om advies vraagt. En omdat ik geloof dat dit vooral voor de jongens onder jullie wellicht van belang kan zijn, zal ik even in 't kort vertellen met welk probleem Martijn zit. „Ik zit al jaren in een voetbalelftal," schrijft hij, „en nu heb ik laatst tegen mijn vrienden gezegd, dat ik graag beroepsvoetballer wil worden. Ze vonden dit een belachelijk plan en zeiden dat ik zo'n minderwaardig beroep niet moest kiezen. Wat denkt U daar nu van?" vraagt hij. Nou, Martijn, je kunt je vrienden namens mij gerust vertellen dat ze zich lelijk vergissen. Voetbal is helemaal geen minderwaardig beroep: je kunt even eerlijk je geld verdienen met tegen een bal trappen, goals maken en goals voorkomen, als met voor de klas staan of met toneelspelen. Als de mensen er geld voor over hebben jou in het veld prestaties te zien verrichten, heb jij ook recht op een deel van dat geld.

Maar ik raad je wel af, van het voetballen je beroep te maken. Er is niets zo vergankelijk als roem in de wereld van de sport! Laten we eens optimistisch zijn en aannemen dat je tot je vijfendertigste jaar een ster blijft in deze sport. Dacht je dan dat je voldoende geld had verdiend om daar verder je hele leven op te teren? Welnee, jongen! Dat is slechts voor enkele heel groten weggelegd. Nee, als jij tot je vijfendertigste jaar voetbalt en je moet er mee uitscheiden, dan.... ja, dan blijft er niets over. Want een vak heb je niet geleerd, je voelen hebben misschien de bewondering opgewekt van duizenden toeschouwers, maar je staat met lege handen en een leeg hoofd, want je hebt niet gestudeerd, je hebt je niet toegelegd op een vak, waarmee je verder kunt komen in de wereld.

Nee, Martijn, voetbal naar hartelust, maar blijf amateur en zorg dat je je bekwaamt voor een behoorlijke positie in de maatschappij. Word boekhouder of slager, handelsreiziger of kruidenier, tramconducteur of journalist. Maar geen beroepsvoetballer. Niet omdat het een minderwaardig beroep is, maar omdat je niet je leven lang zal kunnen blijven voetballen. Zorg dat je je handen en je hoofd gebruiken kunt en houd het voetballen voor liefhebberij.

OOM DONALD

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 35.
1e prijs: **S. Prast, Amsterdam.**
2e prijs: J. de Waard, **Axel.**
3e t/m 12e prijs: P. v. Amelsvoort, **Raamsdonk**; C. Bader, **Aalsmeer**; J. Smits, **Liessel**; Roel Hogervorst, **Reeuwijk**; D. de Haas, **Veenendaal**; A. Kraal, **R'dam**; M. Apostel, **Doom (Blg.)**; W. Reymerink, **Nederhorst den Berg**; G. Wallenburg, **Wolfheze**; A. Wisse, **Emmeloord.**
13e t/m 22e prijs: K. v. d. Wiel, **Waalwijk**; A. v. d. Windt, **Schipluiden**; A. de Boer, **'t Zandt**; L. v. d. Mey, **Leiden**; J. Hoff, **Norg**; A. Valk, **Zundert**; Ch. v. Es, **Den Haag**; M. Eggermond, **Zwanenburg**; G. Vanhees, **Hoboken (Blg.)**; B. Sterms, **Eygelshoven.**
De oplossing van prijsvraag no. 40 luidt: **SLEUTEL.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 42

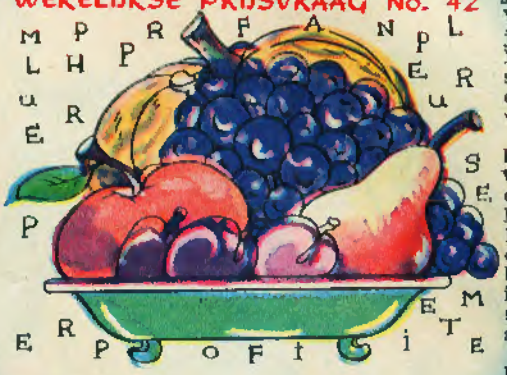

Op de fruitschaal liggen vijf verschillende soorten fruit. De namen van deze fruitsoorten kun je vormen met de letters die om de schaal heen staan. Iedere letter mag je maar één keer gebruiken en je moet steeds de naam van het fruit in het enkelvoud nemen. Elke letter, die je hebt gebruikt, schrap je door. Tenslotte houd je zes letters over. Probeer nu met deze zes letters de naam van een jaargetijde te vormen. Als je het hebt gevonden, schrijf die naam dan op een briefkaart en stuur deze vóór 20 oktober, als je in Nederland woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en,
als je in België woont, aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Je naam en adres moet je natuurlijk ook duidelijk op de kaart vermelden. Bovendien schrijf je in de linkerbovenhoek: „Oplossing 42". Heel veel succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik dacht dat ik wel wat minder brieven van jullie zou krijgen, nu jullie allemaal weer naar school zijn en huiswerk moeten maken. Maar nee hoor, met postzakken tegelijk blijven ze binnenkomen! Dat vind ik fijn, maar denken jullie er wel om dat je huiswerk voor alles gaat? Als je dat af hebt en er is nog wat tijd over, schrijf dan maar aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of — als je in België woont — aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

KEES KUYVENHOVEN, NAALDWIJK. Ik heb jouw groeten aan iedereen in Duckstad overgebracht, Kees. Wat een prachtcijfers had je de laatste keer, zeg! Een zeven was het laagste cijfer! Dat vind ik echt wel 'n complimentje waard!

INEKE POLDERMAN, VROUWENPOLDER. Wat een leuke, gezellige brief heb je me geschreven, Ineke. Wat ben je aan het doen nu je van school af bent? Help je je moeder in de huishouding? Dat moet je me toch 'ns gauw schrijven!

FRANS KIEFF, ROTTERDAM. Hoe gaat het in de zesde klas Frans? Oom Dagobert was reuze trots dat je zijn avonturen zo leuk vond. „Zouden we de Duck niet beter DAGOBERT Duck kunnen noemen in plaats van DONALD DUCK?" stelde hij voor. Dat heb ik hem maar gauw uit z'n hoofd gepraat!

LIENTJE BARTELDS, ZWARTSLUIS. Voor een verhaal van Wolfje moet je nog eventjes geduld hebben, Lientje, maar ga maar 'ns kijken op pagina 12. Daar begint een heel leuk avontuur van Willie Wortel! En dat is toch op één na je beste vriendje, hè?

MARIE JOSE MANDERS, EINDHOVEN. Wat een leuke tekening heb je mij gestuurd, Marie José! Vind je het leuk werk, tekenen? Wat voor cijfers heb je er op school voor gehad? Natuurlijk krijgt ook deze tekening een plaatsje boven m'n bureau!

HESTER WICHERS HOETH en **ANNABELLE BÖDICKER, BUSSUM.** Jullie zijn zulke dikke vriendinnen, dat ik jullie bij elkaar hebt gezet. Dat vinden jullie vast wel leuk, is 't niet? Gaat het goed op school? Veel huiswerk? Doen jullie maar flink je best, hoor!

WALT DISNEY'S

Donald Duck

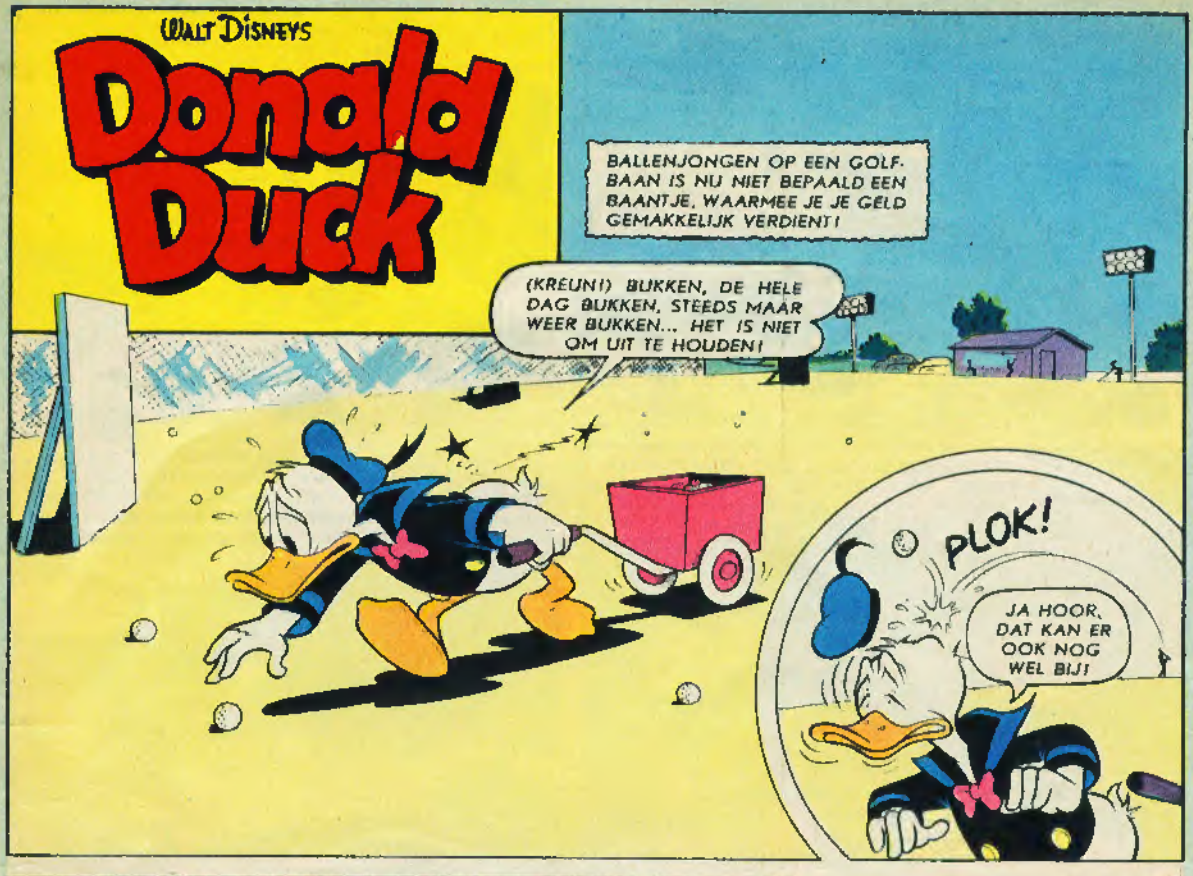

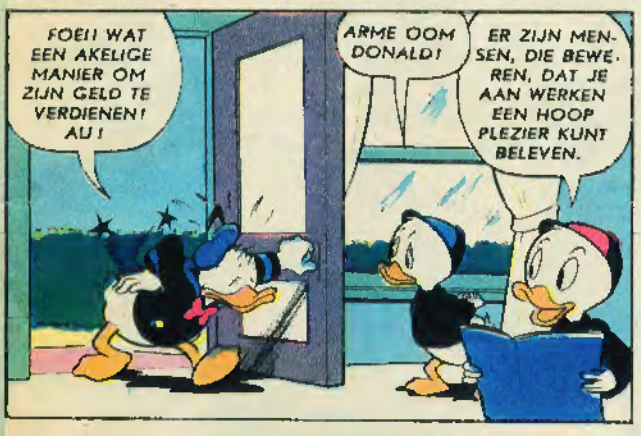

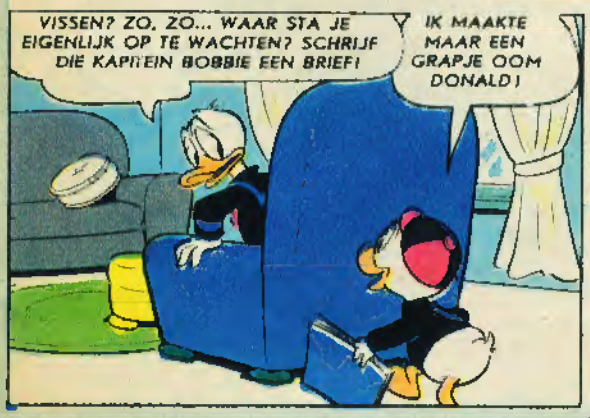

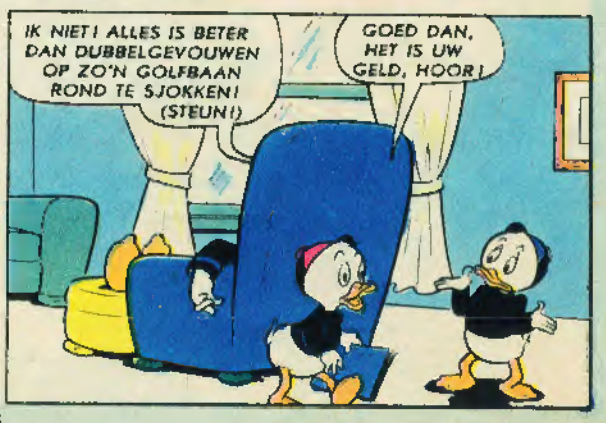

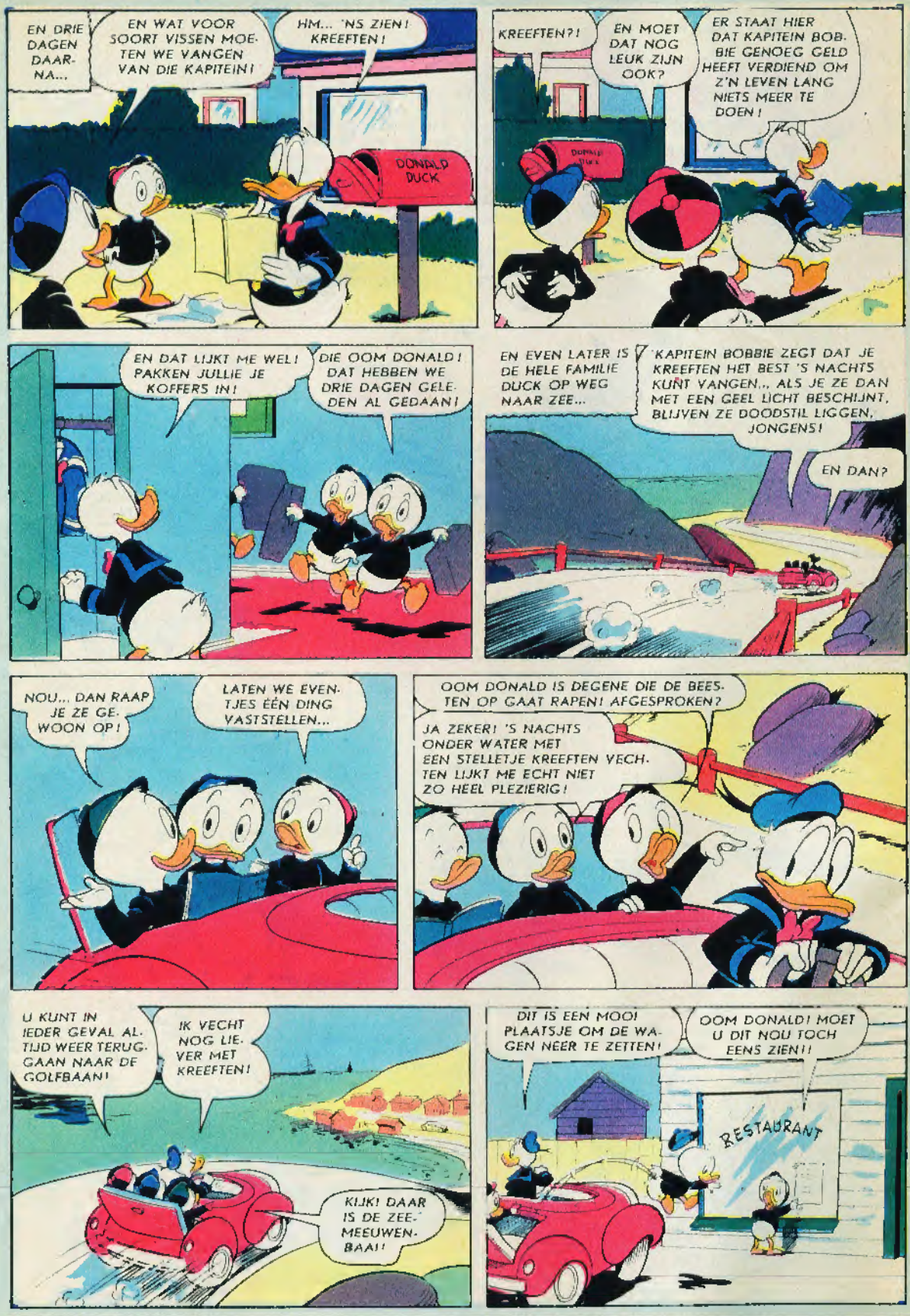
EN DRIE DAGEN DAARNA...
EN WAT VOOR SOORT VISSEN MOETEN WE VANGEN VAN DIE KAPITEIN!
HM... 'NS ZIEN! KREEFTEN!
DONALD DUCK
KREEFTEN?!
EN MOET DAT NOG LEUK ZIJN OOK?
ER STAAT HIER DAT KAPITEIN BOBBIE GENOEG GELD HEEFT VERDIEND OM Z'N LEVEN LANG NIETS MEER TE DOEN!
EN DAT LIJKT ME WEL! PAKKEN JULLIE JE KOFFERS IN!
DIE OOM DONALD! DAT HEBBEN WE DRIE DAGEN GELEDEN AL GEDAAN!
EN EVEN LATER IS DE HELE FAMILIE DUCK OP WEG NAAR ZEE...
'KAPITEIN BOBBIE ZEGT DAT JE KREEFTEN HET BEST 'S NACHTS KUNT VANGEN... ALS JE ZE DAN MET EEN GEEL LICHT BESCHIJNT, BLIJVEN ZE DOODSTIL LIGGEN, JONGENS!
EN DAN?
NOU... DAN RAAP JE ZE GEWOON OP!
LATEN WE EVENTJES ÉÉN DING VASTSTELLEN...
OOM DONALD IS DEGENE DIE DE BEESTEN OP GAAT RAPEN! AFGESPROKEN?
JA ZEKER! 'S NACHTS ONDER WATER MET EEN STELLETJE KREEFTEN VECHTEN LIJKT ME ECHT NIET ZO HEEL PLEZIERIG!
U KUNT IN IEDER GEVAL ALTIJD WEER TERUGGAAN NAAR DE GOLFBAAN!
IK VECHT NOG LIEVER MET KREEFTEN!
KIJK! DAAR IS DE ZEEMEEUWENBAAI!
DIT IS EEN MOOI PLAATSJE OM DE WAGEN NEER TE ZETTEN!
OOM DONALD! MOET U DIT NOU TOCH EENS ZIEN!!
RESTAURANT

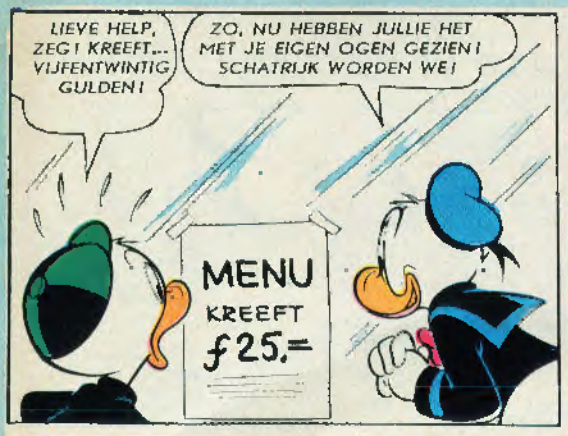
LIEVE HELP, ZEG! KREEFT... VIJFENTWINTIG GULDEN!
ZO, NU HEBBEN JULLIE HET MET JE EIGEN OGEN GEZIEN! SCHATRIJK WORDEN WE!
MENU
KREEFT
f 25.=

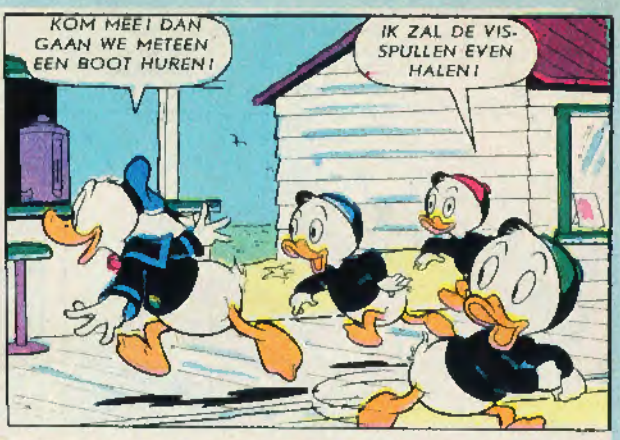
KOM MEE! DAN GAAN WE METEEN EEN BOOT HUREN!
IK ZAL DE VISSPULLEN EVEN HALEN!

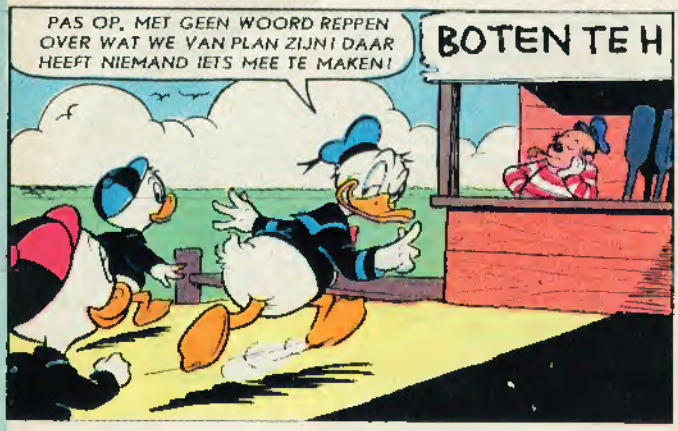
PAS OP, MET GEEN WOORD REPPEN OVER WAT WE VAN PLAN ZIJN! DAAR HEEFT NIEMAND IETS MEE TE MAKEN!
BOTEN TE H

AHOY, SCHIPPER! WIJ WILLEN GRAAG EEN BOOTJE HUREN, WE GAAN OP KREEFTENVANGST, ZO MAAR VOOR DE LOL!
NOU, DAT SOORT LOL GAAT JE VIJF GULDEN PER DAG KOSTEN, MANNETJE!

PRACHTIG! WE NEMEN 'M! EH, ZEG, HOE IS HET EIGENLIJK MET DE KREEFTENVANGST HIER TEGENWOORDIG?
SLECHT. HET RESTAURANT MOET DIE BEESTEN AL INVOEREN UIT HET BUITENLAND!
DAT IS NOG 'NS LEUK OM TE HOREN, HÈ?
BOTEN TE HUUR

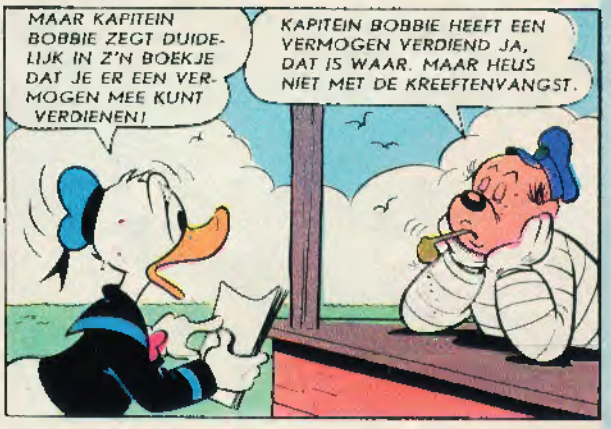
MAAR KAPITEIN BOBBIE ZEGT DUIDELIJK IN Z'N BOEKJE DAT JE ER EEN VERMOGEN MEE KUNT VERDIENEN!
KAPITEIN BOBBIE HEEFT EEN VERMOGEN VERDIEND JA, DAT IS WAAR. MAAR HEUS NIET MET DE KREEFTENVANGST.

HIJ IS RIJK GEWORDEN MET Z'N BOEKJES!
WAT?!

MET DEZE BOEKJES? DUS HET IS BEDROG!
NOU... ER STAAT NERGENS DAT ER HIER IN DE BUURT KREEFTEN ZITTEN, OOM DONALD!

GOED. VERTEL HET ONS MAAR METEEN. HOEVEEL KREEFTEN MOETEN ER HIER IN DE BUURT ZITTEN? NOU?
EEN.

ALLE KREEFTEN ZIJN GEVANGEN, BENALVE ÉÉN: DE OUDE NIP, DIE ZICH VERSCNOLEN HOUDT ERGENS IN OF BIJ NET NONINGTAND RIF. AL HEEL WAT LUI NEBBEN GEPROBEERD HEM TE VANGEN, MAAR TOT NU TOE IS NET NIEMAND GELUKT!

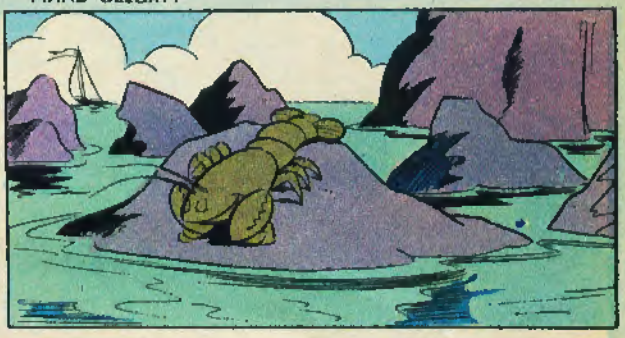

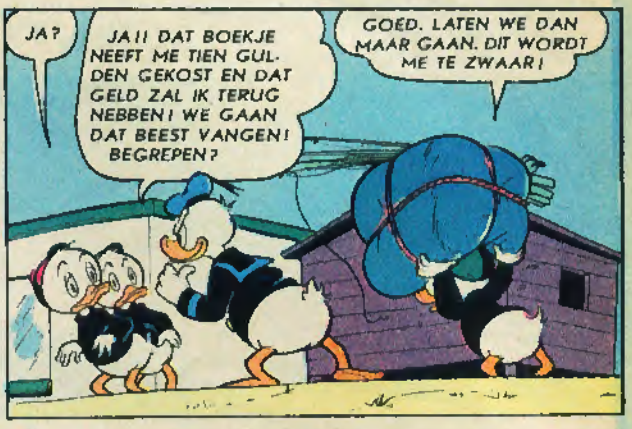

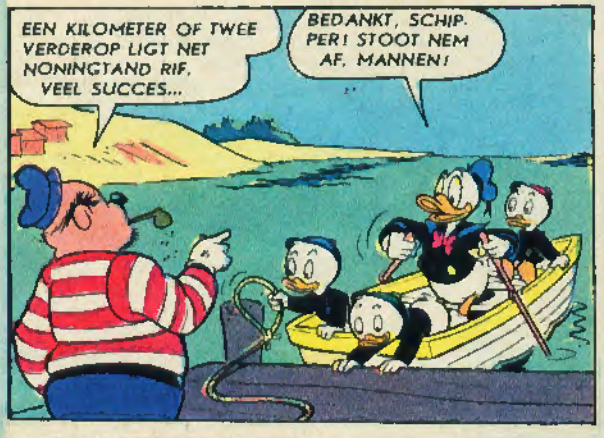

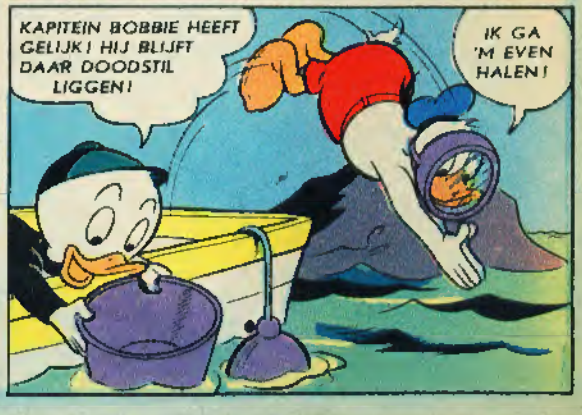

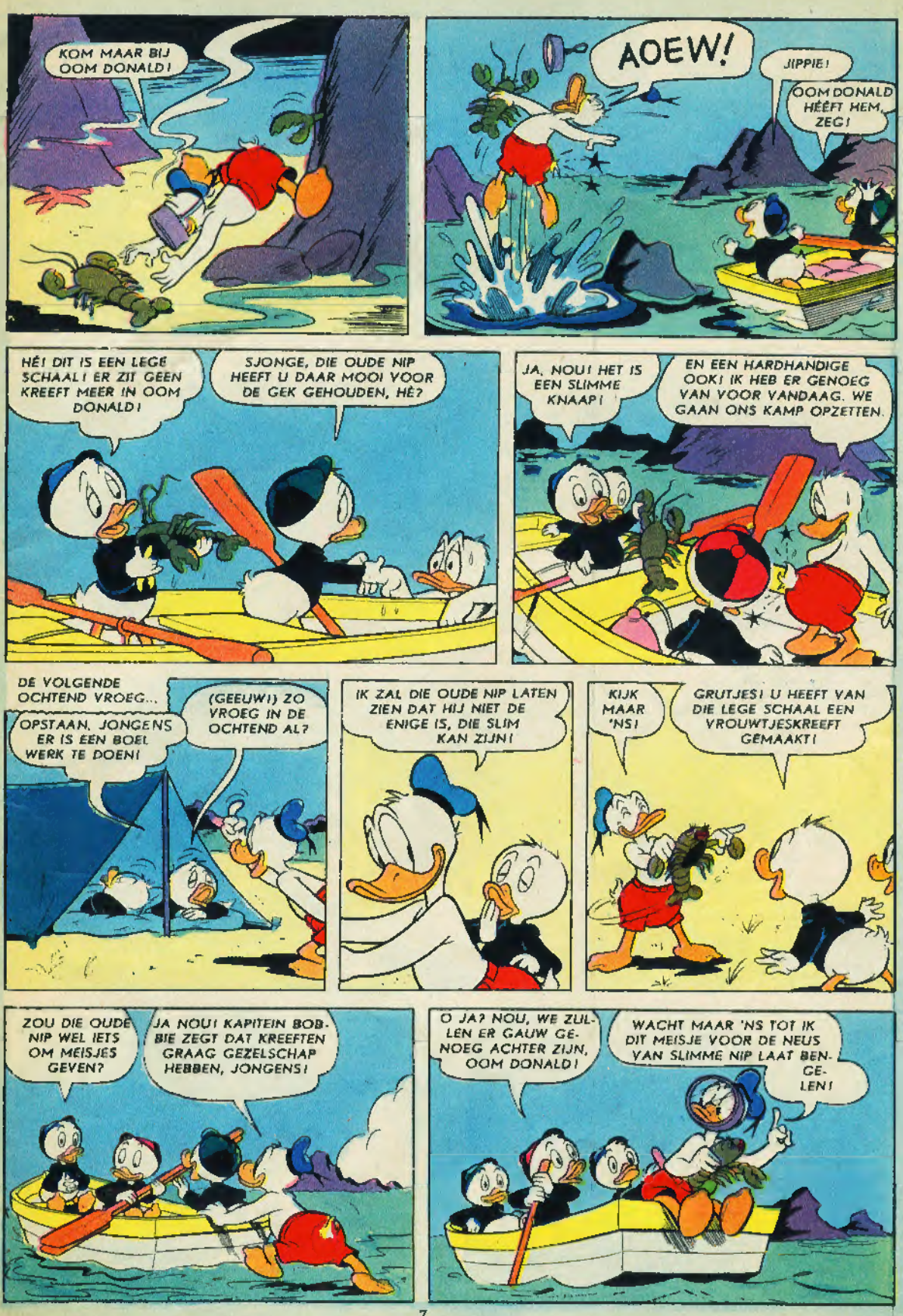
KOM MAAR BIJ OOM DONALD!
AOEW!
JIPPIE!
OOM DONALD HÉÉFT HEM, ZEG!
HÉ! DIT IS EEN LEGE SCHAAL! ER ZIT GEEN KREEFT MEER IN OOM DONALD!
SJONGE, DIE OUDE NIP HEEFT U DAAR MOOI VOOR DE GEK GEHOUDEN, HÈ?
JA, NOU! HET IS EEN SLIMME KNAAP!
EN EEN HARDHANDIGE OOK! IK HEB ER GENOEG VAN VOOR VANDAAG. WE GAAN ONS KAMP OPZETTEN.
DE VOLGENDE OCHTEND VROEG...
OPSTAAN, JONGENS ER IS EEN BOEL WERK TE DOEN!
(GEEUW!) ZO VROEG IN DE OCHTEND AL?
IK ZAL DIE OUDE NIP LATEN ZIEN DAT HIJ NIET DE ENIGE IS, DIE SLIM KAN ZIJN!
KIJK MAAR 'NS!
GRUTJES! U HEEFT VAN DIE LEGE SCHAAL EEN VROUWTJESKREEFT GEMAAKT!
ZOU DIE OUDE NIP WEL IETS OM MEISJES GEVEN?
JA NOU! KAPITEIN BOBBIE ZEGT DAT KREEFTEN GRAAG GEZELSCHAP HEBBEN, JONGENS!
O JA? NOU, WE ZULLEN ER GAUW GENOEG ACHTER ZIJN, OOM DONALD!
WACHT MAAR 'NS TOT IK DIT MEISJE VOOR DE NEUS VAN SLIMME NIP LAAT BENGELEN!

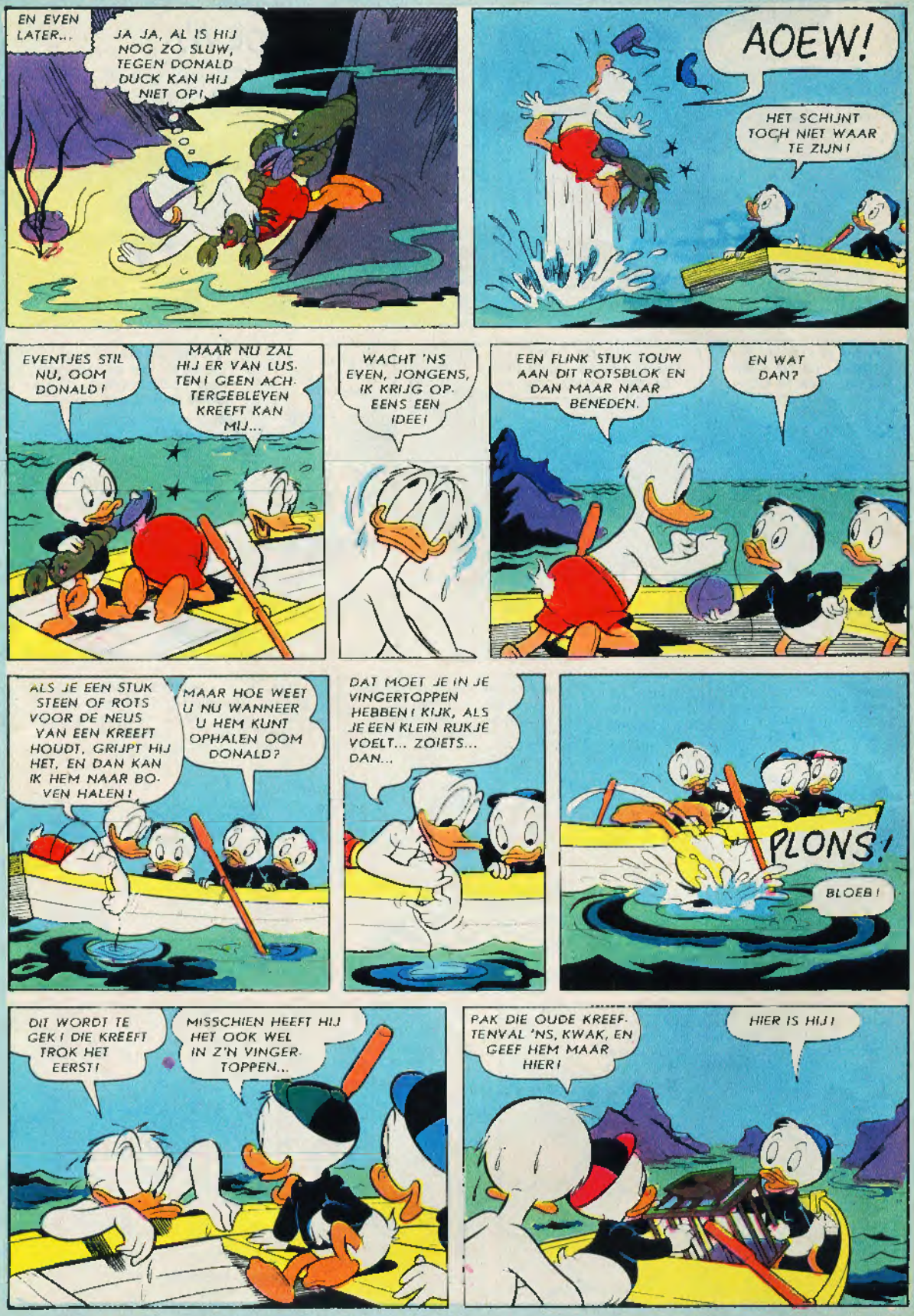
EN EVEN LATER...
JA JA, AL IS HIJ NOG ZO SLUW, TEGEN DONALD DUCK KAN HIJ NIET OP!
AOEW!
HET SCHIJNT TOCH NIET WAAR TE ZIJN!
EVENTJES STIL NU, OOM DONALD!
MAAR NU ZAL HIJ ER VAN LUSTEN! GEEN ACHTERGEBLEVEN KREEFT KAN MIJ...
WACHT 'NS EVEN, JONGENS, IK KRIJG OPEENS EEN IDEE!
EEN FLINK STUK TOUW AAN DIT ROTSBLOK EN DAN MAAR NAAR BENEDEN.
EN WAT DAN?
ALS JE EEN STUK STEEN OF ROTS VOOR DE NEUS VAN EEN KREEFT HOUDT, GRIJPT HIJ HET, EN DAN KAN IK HEM NAAR BOVEN HALEN!
MAAR HOE WEET U NU WANNEER U HEM KUNT OPHALEN OOM DONALD?
DAT MOET JE IN JE VINGERTOPPEN HEBBEN! KIJK, ALS JE EEN KLEIN RUKJE VOELT... ZOIETS... DAN...
PLONS!
BLOEB!
DIT WORDT TE GEK! DIE KREEFT TROK HET EERST!
MISSCHIEN HEEFT HIJ HET OOK WEL IN Z'N VINGERTOPPEN...
PAK DIE OUDE KREEFTENVAL 'NS, KWAK, EN GEEF HEM MAAR HIER!
HIER IS HIJ!

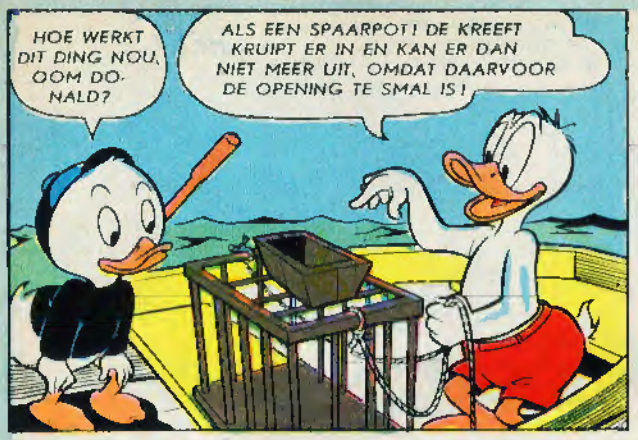
HOE WERKT DIT DING NOU, OOM DONALD?
ALS EEN SPAARPOT! DE KREEFT KRUIPT ER IN EN KAN ER DAN NIET MEER UIT, OMDAT DAARVOOR DE OPENING TE SMAL IS!

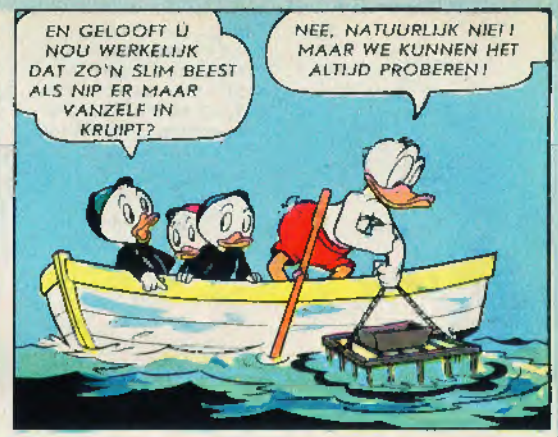
EN GELOOFT U NOU WERKELIJK DAT ZO'N SLIM BEEST ALS NIP ER MAAR VANZELF IN KRUIPT?
NEE, NATUURLIJK NIET! MAAR WE KUNNEN HET ALTIJD PROBEREN!

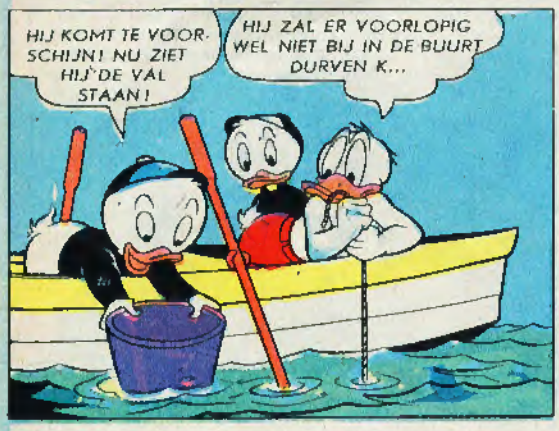
HIJ KOMT TE VOORSCHIJN! NU ZIET HIJ DE VAL STAAN!
HIJ ZAL ER VOORLOPIG WEL NIET BIJ IN DE BUURT DURVEN K...

H-HIJ IS ER IN G-GEKROPEN! HAAL OP, OOM DONALD! HIJ ZIT ER IN!!
DAAR BEGRIJP IK WERKELIJK NIETS VAN! ER ZIT VAST IETS ACHTER, MAAR WAT?

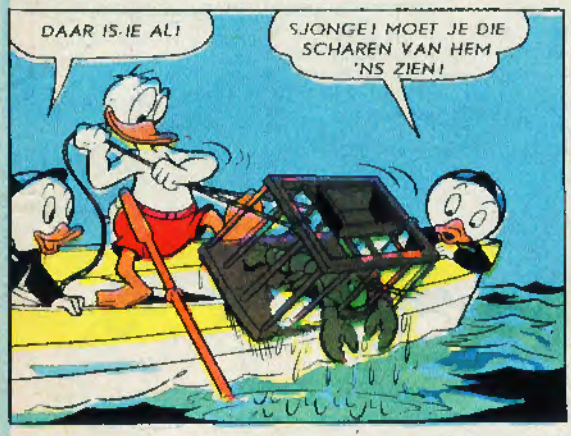
DAAR IS-IE AL!
SJONGE! MOET JE DIE SCHAREN VAN HEM 'NS ZIEN!

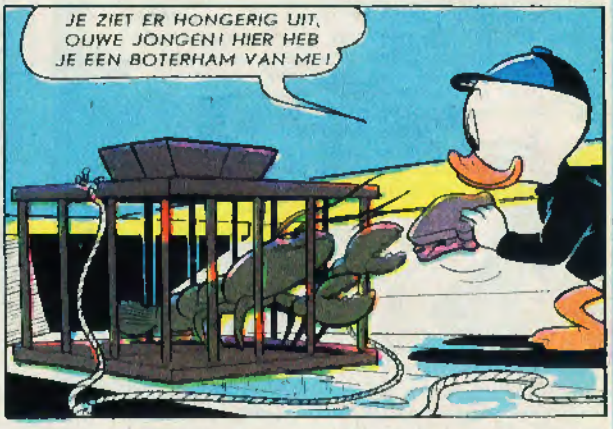
JE ZIET ER HONGERIG UIT, OUWE JONGEN! HIER HEB JE EEN BOTERHAM VAN ME!

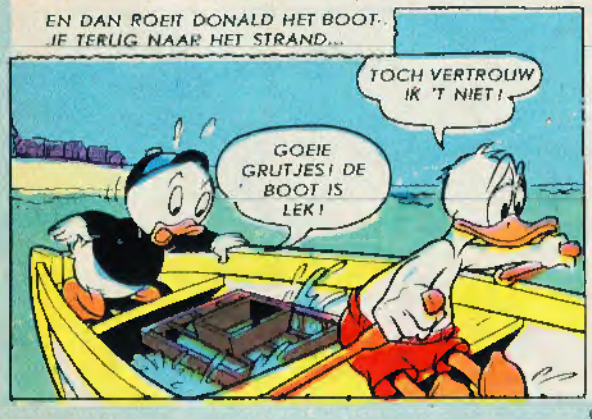
EN DAN ROEIT DONALD HET BOOT JE TERUG NAAR HET STRAND...
TOCH VERTROUW IK 'T NIET!
GOEIE GRUTJES! DE BOOT IS LEK!

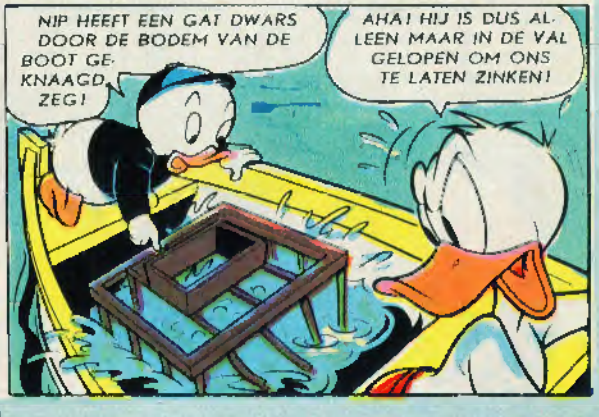
NIP HEEFT EEN GAT DWARS DOOR DE BODEM VAN DE BOOT GE-KNAAGD, ZEG!
AHA! HIJ IS DUS ALLEEN MAAR IN DE VAL GELOPEN OM ONS TE LATEN ZINKEN!

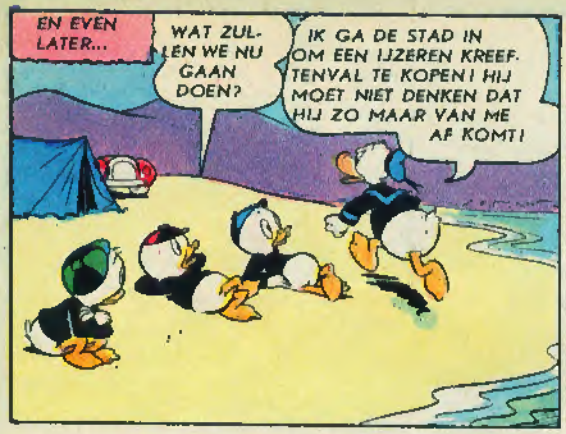
EN EVEN LATER...
WAT ZULLEN WE NU GAAN DOEN?
IK GA DE STAD IN OM EEN IJZEREN KREEFTENVAL TE KOPEN! HIJ MOET NIET DENKEN DAT HIJ ZO MAAR VAN ME AF KOMT!

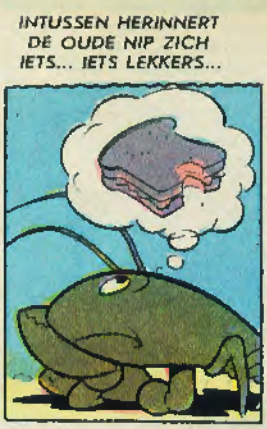
INTUSSEN HERINNERT DE OUDE NIP ZICH IETS... IETS LEKKERS...

EN...
HEE!
DAAR IS NIP...

LATER...
DEZE IJZEREN VAL HEEFT ME EEN FORTUIN GEKOST, MAAR... HÉ! WAAR ZIT IEDEREEN? KWIK! KWEK! KWAK!
WIJ ZIJN HIER, OOM DONALD! IN DE TENT! WE HEBBEN NIP GEVANGEN!

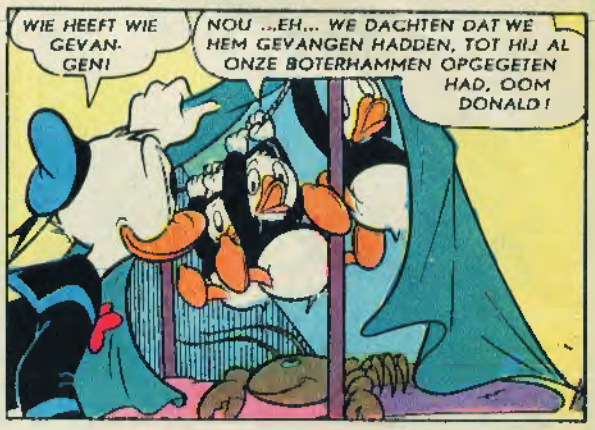
WIE HEEFT WIE GEVANGEN!
NOU ...EH... WE DACHTEN DAT WE HEM GEVANGEN HADDEN, TOT HIJ AL ONZE BOTERHAMMEN OPGEGETEN HAD, OOM DONALD!

HM! KAPITEIN BOBBIE SCHRIJFT HIER DAT KREEFTEN, ALS ZE OUD WORDEN, GEWELDIGE LEKKERBEKKEN KUNNEN ZIJN, JONGENS, DUS DAT KLOPT WEL AARDIG!
LAAT DAT BOEK NOU MAAR, OOM DONALD, EN GEEFT U HEM IETS, DAN KUNNEN WIJ 'NS NAAR BENEDEN KOMEN.

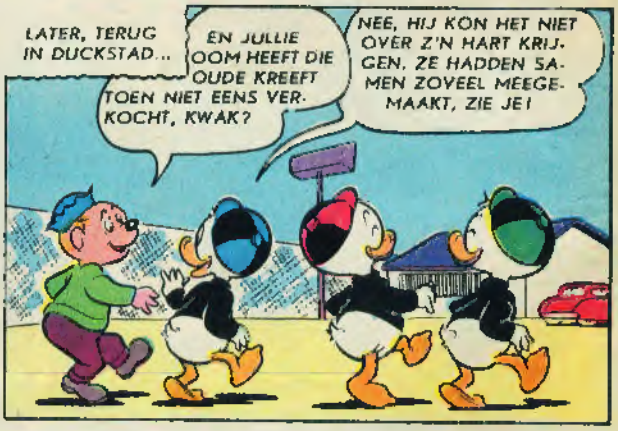
LATER, TERUG IN DUCKSTAD...
EN JULLIE OOM HEEFT DIE OUDE KREEFT TOEN NIET EENS VERKOCHT, KWAK?
NEE, HIJ KON HET NIET OVER Z'N HART KRIJGEN, ZE HADDEN SAMEN ZOVEEL MEEGEMAAKT, ZIE JE!

OOM DONALD WILDE HEM ZELF HOUDEN! ZE ZIJN NU OOK DIKKE VRIENDEN GEWORDEN DIE TWEE!
HOUDT-IE HEM ALS SCHOOTHONDJE?

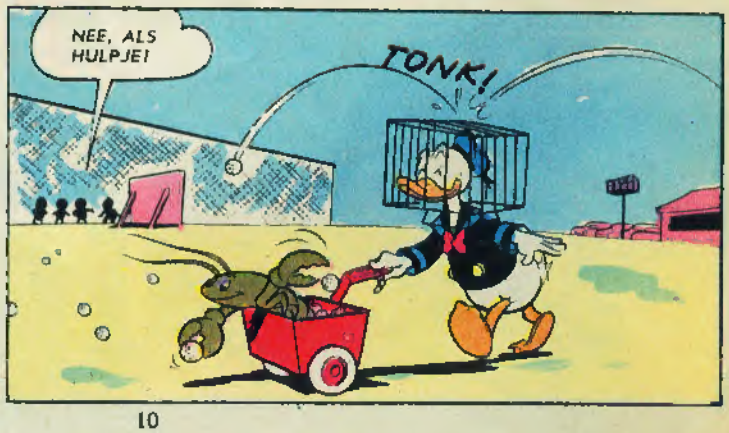
NEE, ALS HULPJE!
TONK!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

EEN VLIEGHAVEN OP TAFEL (II)

HET LAAGDEKKERTJE

Dit toestelletje maken we vrij vlug van een zachthouten latje, één dito blokje en een paar reepjes blik van sigarendoos of trommeltje, of van stevig karton of dun triplex. Denk er om dat ook dit toestelletje in verhouding is tot onze hangar; de onderlinge verhoudingen kun je aflezen van de tekening die het bovenaanzicht laat zien.

Het dak van de cockpit is iets minder breed dan de romp. Het blokje wordt aan de einden schuin afgezaagd — zie tekening — en bijgevijld, om dan met lijm op de door stippellijnen aangegeven plaats te worden gemonteerd.

Voor de romp zagen we de beide hoeken aan de voorkant weg, evenals een hoek aan de achter-onderzijde. Met vijltje of schuurblokje gaan we romp en cabine mooi bijwerken en alle scherpe kanten glad afronden.

Een zestal ingeslagen punaises of korte bolkopnageltjes stellen de uitlaatpoorten van de motor voor. Rechts onder de cockpit wordt het vleugelstuk geplaatst; blik of hout van een sigarendoos- of kistje is prima geschikt voor draag- en roervlakken.

Het hoogteroer, tegelijkertijd richtingroer, wordt (als we blik gebruiken) in het midden omhoog gevouwen en met een klein nageltje vastgemaakt.

De luchtschroef van dun blik of taai karton wordt nu met een oude schaar uitgeknipt. We geven dan beide helften of bladen een draai in tegenovergestelde richting en bevestigen deze op het neusvlakje van de romp.

Tussen neus en propeller brengen we een kleine houten kraal aan. Zorg ervoor, dat de schroef niet zo groot is, dat de draaiende schroef de bodem raakt.

Het driedelig onderstel wordt gemaakt van drie koperen schroefoogjes met lange schroefsteel. Draal deze slechts voor een kort einde in de romp, opdat er voldoende speling is tussen romp en grond. Schilder de kist mooi hemelsblauw met een knalgele cabine; de schroef maken we rood.

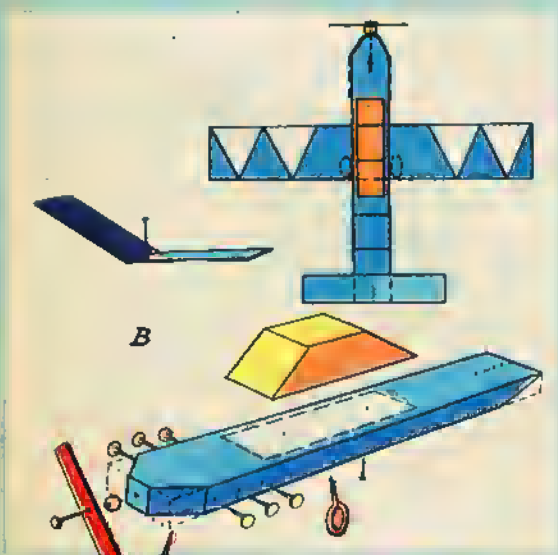

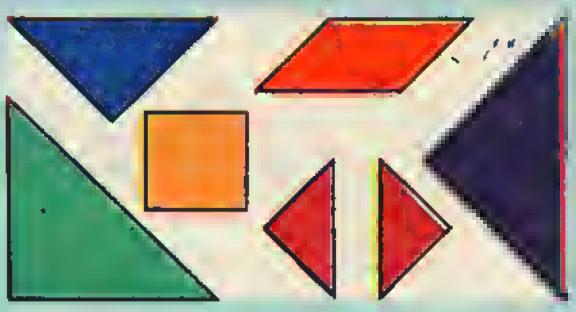

WIE KAN EEN ZUIVER VIERKANT LEGGEN?

Van deze figuurtjes moet een zuiver vierkant gelegd worden. Hiertoe knippen we de zeven vormpjes uit een stuk briefkaartenkarton — je kunt de hier afgebeelde figuurtjes natuurlijk eerst nauwkeurig vergroten.

Probeer eens of het je lukt. Kom je er niet uit dan kun je volgende week zien, hoe je de figuurtjes had moeten leggen.

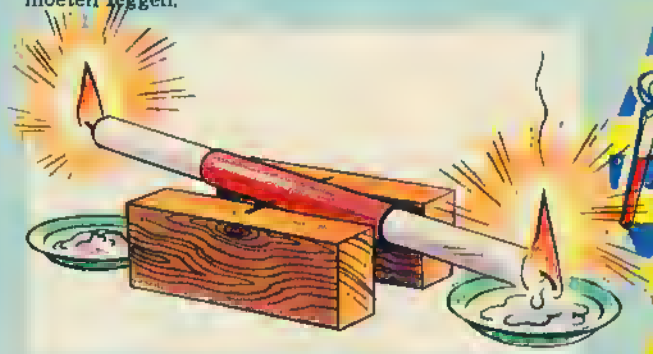

DE KAARSENWIP

Het maken van deze wip is heel eenvoudig en de werking er van is reuze interessant. We hebben hiervoor nodig: twee korte even dikke kaarsen (of een lange, die we precies in het midden doorsnijden), een reepje stevig briefkaartenkarton, een eindje ijzerdraad en twee even grote houten blokjes of doosjes. Van het reepje karton rollen en plakken we een mooie huls, waarin de beide kaarseinden klem moeten passen. Precies in het midden van de huls maken we een asje van stevig ijzerdraad. Dit asje laten we rusten op de beide evenwijdig in de lengte geplaatste blokjes. Nu gaan we de aldus gevormde wip nauwkeurig uitbalanceren, door de kaarseinden meer of minder in de huls te draaien. Is de balans verkregen, dan kan met het experiment begonnen worden. We ontsteken beide kaarsen; al spoedig laat één der kaarsen een vetdruppel vallen, waardoor de balans is verbroken en de kaars naar boven gaat; nu laat de tweede kaars een vetdruppel vallen, waardoor deze weer lichter is dan de eerste en zodoende ontstaat dan de op- en neergaande beweging, die doorgaat totdat de kaarsen bijna zijn opgebrand.

Plaats vooral de wip op een onbrandbare ondergrond en plaats daarop ten overvloede nog twee lekbakjes voor het kaarsvet.

WILLY WORTEL

DOOR Walt Disney

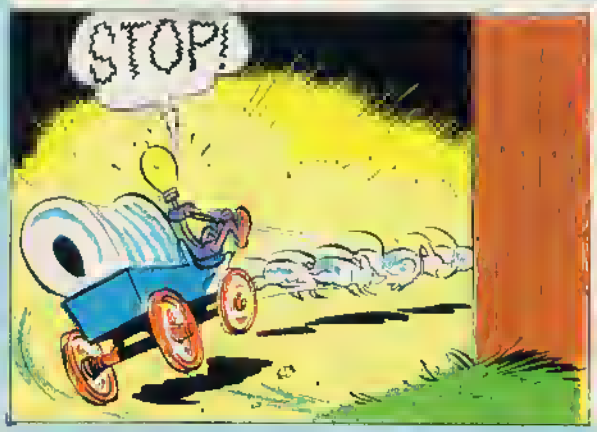

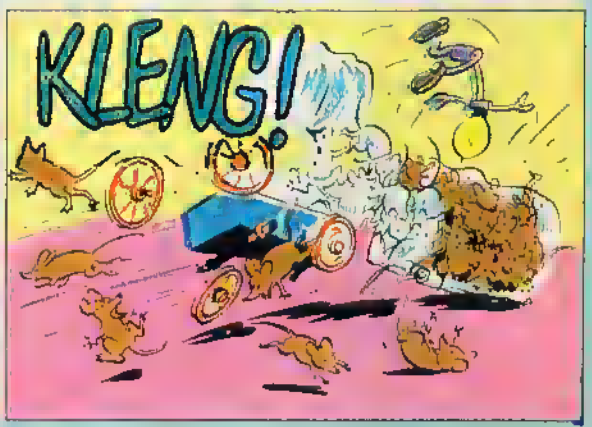

SAPPERDEKRIKKEMIKKE! MET DEZE MUIZENVAL EN DIT AAS KAN IK DE WEDSTRIJD NIET VERLIEZEN!
MOET JE DAT NOU TOCH 'NS ZIEN! DIE MUIZEN VECHTEN ER GEWOON OM!
IK ZAL VOOR DE ZEKERHEID DIT LOKAAS MAAR HEEL GOED WEG SLUITEN, HET IS ZO ONWEERSTAANBAAR AANTREKKELIJK!
NU KAN IK MET 'N GERUST HART AAN DE WEDSTRIJD DEELNEMEN!
TRALALA POMPOM TRALA!
POM POM POMMELEPOM!
GOEIE GRUTJES, ZEG! WIE IS DIE VENT? ZOU HET SOMS DE RATTENVANGER VAN HAMELN ZIJN?

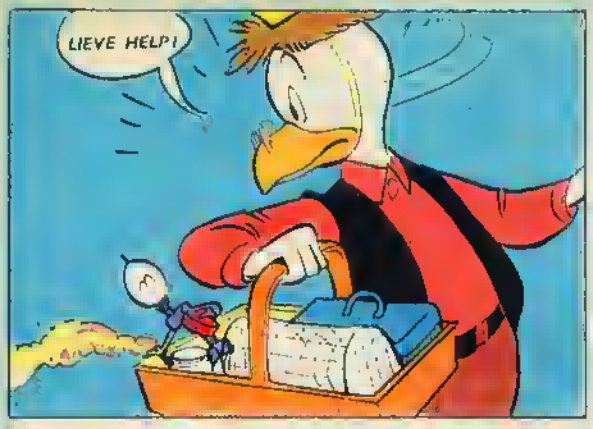
LIEVE HELP!

VOORUIT! IN HET GEREEDSCHAPSKISTJE! JE BEGINT ONDEUGEND TE WORDEN DE LAATSTE TIJD, IK HAD JE BETER NIET MEE KUNNEN NEMEN!

HET ZIET ER NAAR UIT DAT ER MOEILIJKHEDEN OP KOMST ZIJN! ÉÉN VAN DE DEELNEMERS AAN DE WEDSTRIJD IS BORIS BOEF!

DE WEDSTRIJD BEGINT EN STEEDS MAAR WEER WORDEN ER MUIZEN GEVANGEN. VOOR DE FINALE BLIJVEN ER TWEE DEELNEMERS OVER... WILLIE WORTEL EN BORIS BOEF!
MENEER BOEF, WILT U MISSCHIEN EVEN HIER KOMEN EN MET UW VAL UW LAATSTE MUIS GAAN VANGEN?

WE ZULLEN HET BEESTJE MAAR WEER IN DE WEDSTRIJD-MUIZENKIST STOPPEN EN ZIEN, HOE LANG HET DUURT VOOR HET IN UW VAL LOOPT, MENEER BOEF!

HET IS DOODSTIL... EN DAN OPEENS...
KR-R-RR!
HIJ ZIT ER IN! DE MUIS IS UIT DE KIST GELOKT EN GEVANGEN IN DE VAL VAN MENEER BOEF! IN DE SNELLE TIJD VAN ÉÉN MINUUTJE!

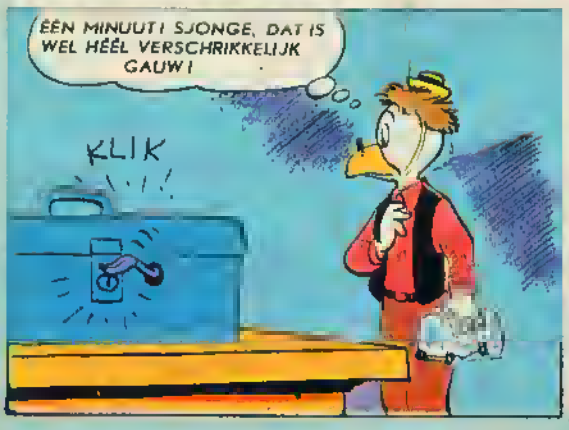
ÉÉN MINUUT! SJONGE, DAT IS WEL HÉÉL VERSCHRIKKELIJK GAUW!
KLIK

HI! HI! HI! NU NIEMAND NAAR ME KIJKT, ZAL IK ER EVENTJES VOOR ZORGEN DAT WILLIE NIET KAN WINNEN!
WEDSTRIJD MUIZENKOOI

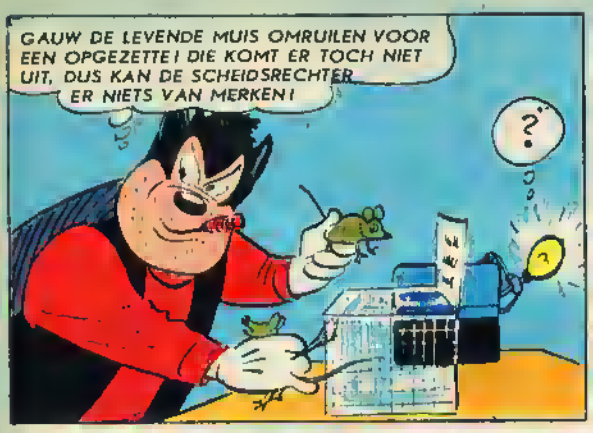
GAUW DE LEVENDE MUIS OMRUILEN VOOR EEN OPGEZETTE! DIE KOMT ER TOCH NIET UIT, DUS KAN DE SCHEIDSRECHTER ER NIETS VAN MERKEN!
?
?

EN NU DAMES EN HEREN, ZAL WILLIE WORTEL MET Z'N VAL ZIJN LAATSTE MUIS GAAN VANGEN!

WE STOPPEN HET BEESTJE WEER IN DE WEDSTRIJD-MUIZENKIST EN DAN GAAN WE 'NS KIJKEN OF DE MUIS ZICH IN WILLIE'S VAL ZAL LATEN LOKKEN...
ZOEF!

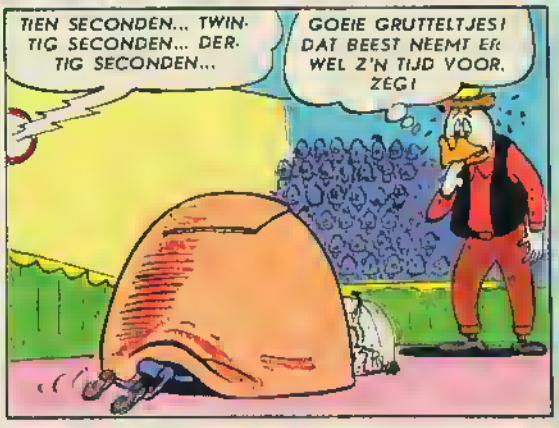
TIEN SECONDEN... TWINTIG SECONDEN... DERTIG SECONDEN...
GOEIE GRUTTELTJES! DAT BEEST NEEMT ER WEL Z'N TIJD VOOR, ZEG!

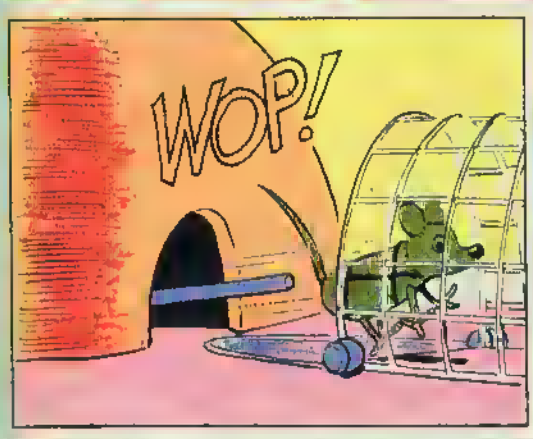
WOP!

HIJ ZIT ER IN! HIJ IS GEVANGEN! IN VEERTIG SECONDEN! EN HET IS NOG EEN OPGEZETTE MUIS OOK!!
IK BEGRIJP HET NIET! IK BEGRIJP ER NIETS VAN!

OMDAT WILLIE WORTEL EEN MUIZENVAL EN EEN LOKAAS HEEFT UITGEVONDEN, WAARMEE JE ZELFS OPGEZETTE MUIZEN KUNT VANGEN, KRONEN WE HEM TOT KAMPIOEN-UITVINDER VAN DE HELE WERELD! EEN HOERAATJE VOOR WILLIE!

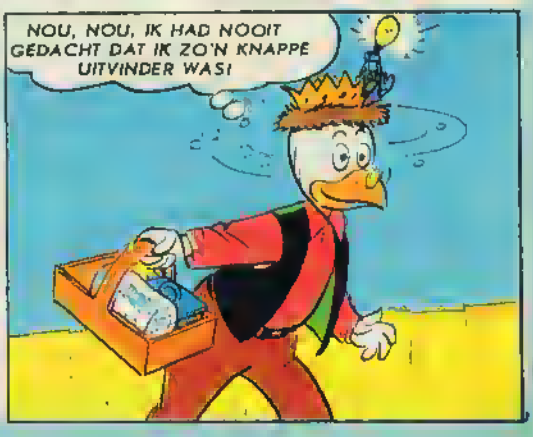
NOU, NOU, IK HAD NOOIT GEDACHT DAT IK ZO'N KNAPPE UITVINDER WAS!

PIPO en de verdwenen FAKIR

door WIM MEULDIJK

WAT ER GEBEURDE:

Klukkluk heeft van een wonderzalfje gegeten, waardoor hij een zwevende Indiaan is geworden. Pipo trekt hem ijzeren schoenen aan en gaat met hem en met Mammaloe op weg naar de fakir Kara Ben Mensi. Dat is een heel eind weg, want die man woont in een oase in Lewonia. Bovendien hebben onze vrienden onderweg erg veel last van de Directeur van het circus, die alles beletten wil. Gelukkig wordt die man door de olifant Mambo ontvoerd. Pipo, Mammaloe en Klukkluk zijn nu in de moeilijkste landstreek van de hele reis: de kurkdroge en honderden kilometers lange woestijn. Om beter uit te kunnen kijken, bindt Pipo Klukkluk aan een touw en laat de zwevende Indiaan een kilometer hoog opstijgen boven de wijde woestijn....

19
DE WITTE STAD SALEM SALALA . .

HET is geen prettig gevoel om opgelaten te worden en duizend meters hoog boven de vaste grond te zweven, zelfs niet als je zeker weet, dat je vrienden beneden het touw, waar je aan vastzit, lamelijk stevig vasthouden. Wij kunnen dan ook alle gedachten, die Klukkluk de bekende roodhuid onderweg had, niet vermelden. Het belangrijkste is trouwens, dat Pipo's plannetje lukt, want als Klukkluk — op het hoogste punt van zijn luchtreis gekomen — rondkijkt, ziet hij inderdaad iets! „Iets wittigs," stamelt het Indiaantje. „Aan de linkse horizon! Als dat nou eens waren een ijs-lentje met slagroom en koude limonade! Dat zou mooi zijn! Jopietoppie, dan zouden mij zijn middenin mijn sehik!" Klukkluk begint zo opgewonden te dansen in de lucht, dat Pipo aan het rukken van het touw voelt, dat er iets bijzonders ontdekt is, want hóren kan hij Klukkluk natuurlijk niet, daar is hij te hoog voor! Mammaloe helpt mee om het touw op te rollen, dat Pipo langzaam naar beneden kabelt. „Oh Pipo," zegt ze, „wat voor nieuws zou Klukkluk meebrengen! Ik ben zo nieuwsgierig, oh, het is net of de post komt met een brief!"

Klukkluk komt steeds lager, ze zien nu duidelijk dat hij hevig met zijn armen zwaait en ze horen ook, dat hij iets roept, maar door het rukken van het touw gaan alle woorden door elkaar, het is niet te verstaan. Eindelijk is het touw opgerold en Klukkluk is weer op de vaste grond, als een vlieger die binnengehaald werd. Ze trekken hem eerst zijn ijzeren schoenen aan, maken dan het touw los en luisteren naar Klukkluk. „Waren zeer mooi verultgezicht," zegt Klukkluk. „Mij konden heel ver zien, dat hadden jij niet gedaeht, hè Pipo?" Pipo komt met zijn oor dichterbij, om het belangrijkste nieuws te horen en Klukkluk vertelt van het witte geschitter, dat hij aan de linker-horizon heeft waargenomen.

De mededelingen van Klukkluk zijn niet erg duidelijk, maar Pipo vindt ook dat ze er maar naartoe moeten gaan, dan zullen ze zelf wel zien, wat het is! En dus gaan ze weer op weg, een lange, lange wandeling door de woestijn, waarboven de zon al weer straal te branden als een laaiende kachel....

Eigenlijk is alles precies eender als de vorige dag. Het enige verschil is dat ze nu niets meer te drinken en te eten hebben, zodat de toestand nog akeliger is. En omdat het niet leuk is, om aldoor maar over nare toestanden te moeten vertellen, slaan we nu gewoon een halve dag over. Er hoeft niet meer verteld te worden, hoe Pipo en Mammaloe en Klukkluk urenlang moeizaam door het zand sjokten! Hoe ze op het laatst bijna zelf van zand werden. Zand in hun ogen, hun haren, op hun tong.... en hoe warm ze het hadden....

Laten we het maar overslaan! Het is veel leuker, om te vertellen dat ze 's middags om vijf voor half vier de plek bereikten, waar het witte geschitter was dat Klukkluk die morgen vanuit zijn hoge zweefplaats gezien had. En hoe ons dappere drietal om vijf over half vier heerlijk in de schaduw van een

„Waren zéér mooi verultgezicht!" zegt Klukkluk. „Mij konden heel ver zien, dat hadden jij zeker niet gelacht, hè Pipo?"

koel cafeetje zat met ieder twee grote glazen ijskoude sinaasappelsap voor zich en een natte doek op hun hoofd! Want dat witte geschitter bleek een klein stadje te zijn, met een bron en een fonlein en klaterende kraantjes en overal stonden stenen kruiken met koel helder water, waar uitgedroogde woestijnreizigers uit mochten drinken en zich mee mochten wassen zo veel ze maar wilden! En ze wilden wel, Pipo, Mammaloe en Klukkluk!

„Sapperdeflap, mensen," zei Pipo, terwijl hij met zijn voeten in een kommetje water ging

staan, „daar knap je van op, hoor! Wat hebben wij een eind gekuierd! Mijn knieën brommen van moeheid, weet je dat! Maar we hebben het voor vandaag weer gehaald, ik ga nou eerst eens vragen, hoe het hier heet!" Pipo roept de cafébaas en hij vraagt, wat voor plaatsnaam ze hier hebben en of het nog erg ver is naar de Oase Os El Badje! „Nee nee, witrode Effendi" (dat betekent „heer") roept de cafehouder, „u bevindt zich hier in de stad Salem Salala en dertig kilometer ver van de Oase Os El Badje!"

Pipo, Mammaloe en Klukkluk geven elkaar een hand en maken een rondedansje op hun vermoeide voeten van vreugde. „Nog maar dertig kilometer," juicht Pipo. „Het lukt, we halen het! Morgen komen we bij die Fakir! Dan word jij genezen, Klukkluk!"

„Jaja," zegt Klukkluk, „alles zeergoed en wel, Pipo! Maar mij hebben geen zin om morgen weer dertig hele kilometers door de woestijn te gaan loopsukkelen! Mij kunnen deze hitte niet langer verdragen, mij zullen bij die fakir nog aankomen als een gesmolten Indiaan!" De cafehouder heeft de klacht van Klukkluk gehoord. „Effendi," zegt hij, „als u dat wenst, kunt u een kameel huren!" — „Oh," zegt Klukkluk, „kijken eens hier, meneer, mij zijn persoonlijk dol op allerlei huisdiertjes, hoor! Op sijsjes en de poezen! Zeer! Maar mij voelen er niks voor om nou nog te moeten nemen een kameel van u op sleeplouw door de woestijn! Laat u hem zelf maar uit!!" Maar Pipo heeft het beter begrepen. „Natuurlijk huren we een kameel," zegt hij vrolijk. „Daar kunnen wij op zitten, Klukkluk! Dan hoeven we zelf niet te lopen!" Klukkluk zegt dat dat de zaak verandert, hoewel hij opziet tegen de bulten!" Maar ze hebben nu genoeg gepraat. Tegenover het café is een hotel, waar zij een paar kamers huren. Pipo en Klukkluk moeten dadelijk naar bed, want Mammaloe wil hun kleren uitwassen, ze zitten vol woestijnzand. Als ze klaar is, hangt ze ze netjes op een lijntje naast het hotelletje en gaat dan ook naar bed.

WE laten Pipo en Mammaloe en Klukkluk even in de steek. Het is tijd om over iemand anders te praten, over 'n man van wie we zo lang niets gehoord hebben, dat je hem misschien al vergeten was. En toch is het noodzakelijk dat je op de hoogte bent van de dingen, die deze man ondertussen heeft uitgevoerd. En dan bedoelen we natuurlijk.... de Dikke Deur!

Het laatste wat we van de directeur hoorden, was zijn gejammer, toen hij door Mambo de olifant terug de rimboe in gedragen werd. Daarna gebeurde het volgende met hem: Mambo de olifant had een goed hart, want anders had hij de directeur misschien wel gekraakt als een olienootje. In plaats daarvan sjouwde hij met zijn bolle buik tien kilometer de rimboe in en toen zette hij de directeur weer op zijn voeten. Een beetje verfrommeld was die man wel. Mambo stak zijn slurf in een beekje en ging staan drinken, en dat duurde een hele tijd, want er kan veel water in zo'n olifant. De directeur begreep meteen, dat dit zijn kans was! Heel stil kroop hij achter een boom en toen Mambo klaar was, kon hij de directeur nergens meer vinden. Hij zocht ook maar heel eventjes en liep toen door. Misschien was hij wel blij dat hij die man kwijt was, want eigenlijk had hij niet geweten, wat je met zo'n lastige buik moet doen! Zodra Mambo verdwenen was, stak de directeur zijn hoofd in de beek en begon opgefrist de andere kant uit te lopen: de kant uit van de woestijn. Toen de directeur na twee uur lopen de rimboe uitkwam, liep hij bijna tegen Achmed Rammenas aan, een kameeldrijver uit de stad Salem Salala! De directeur mocht tegen betaling op 'n kameel zitten. Na twee dagen op de kameelrug door de woestijn te hebben gereisd, bereikte de directeur de stad. En een van de eerste dingen, waar zijn oog op viel was,, 't elownspak van Pipo, dat voor het hotel te drogen hing! „Alle roomtoetertjes!" riep de directeur, „ik heb ze weer gevonden! Nu laat ik ze nooit meer gaan!"

Volgende keer: De woestijnrovers . . .

Links: Als ze klaar is, hangt zij de kleren netjes op een lijn naast het hotelletje. Onder: Na twee dagen op de kameelrug door de woestijn te hebben gereisd, bereikte de directeur de stad.

Walt Disney's

Mickey Mouse

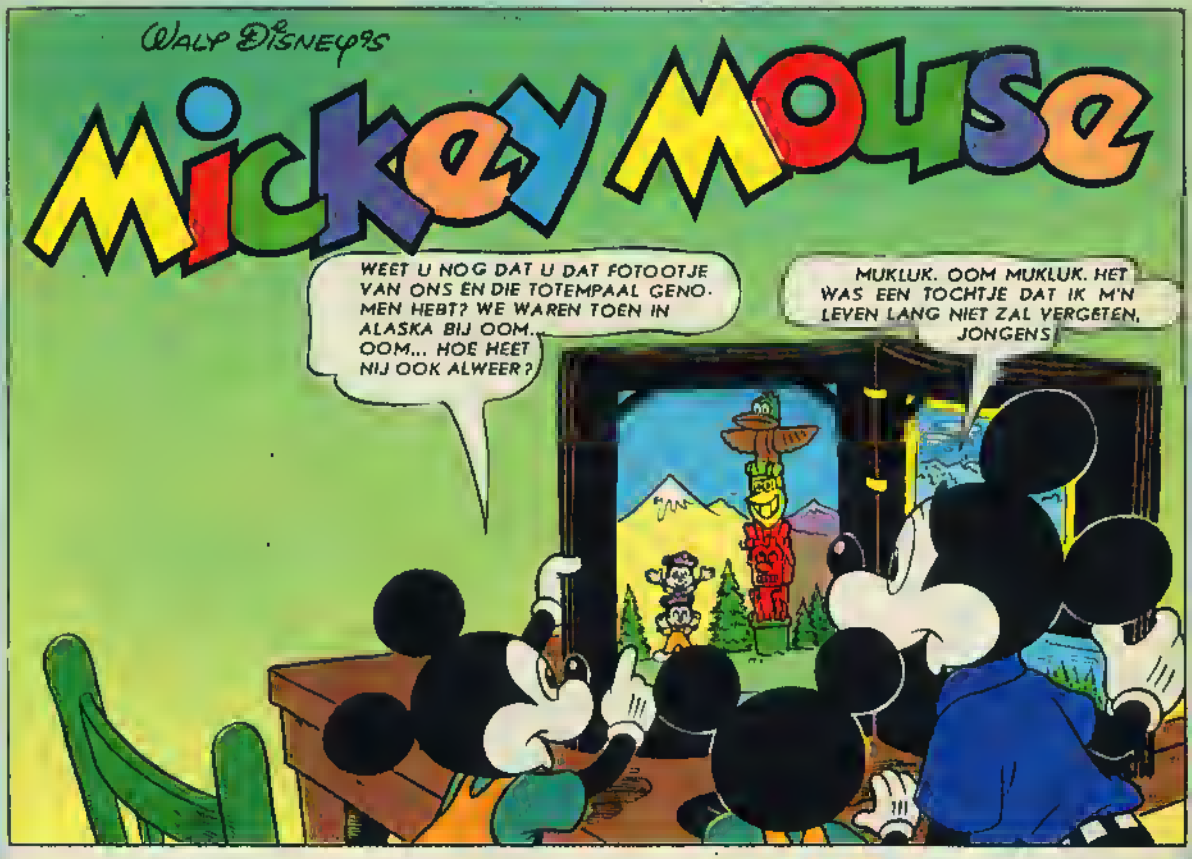

OOM MUKLUK LEEFDE IN HET WILDE, WOESTE NOORDEN... HIJ WOONDE ZO AFGELEGEN, DAT JE ALLEEN MET EEN BOOTJE BIJ Z'N BLOKHUT KON KOMEN. WEGEN WAREN ER NIET.

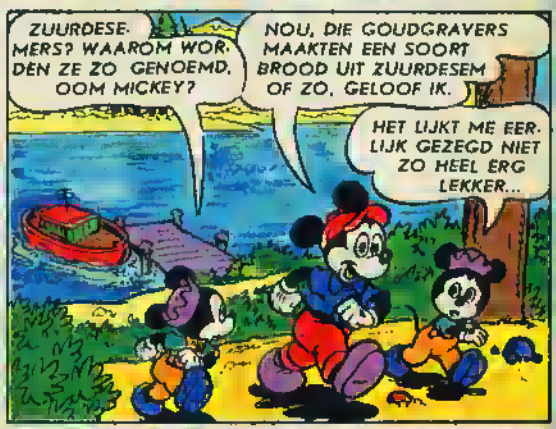

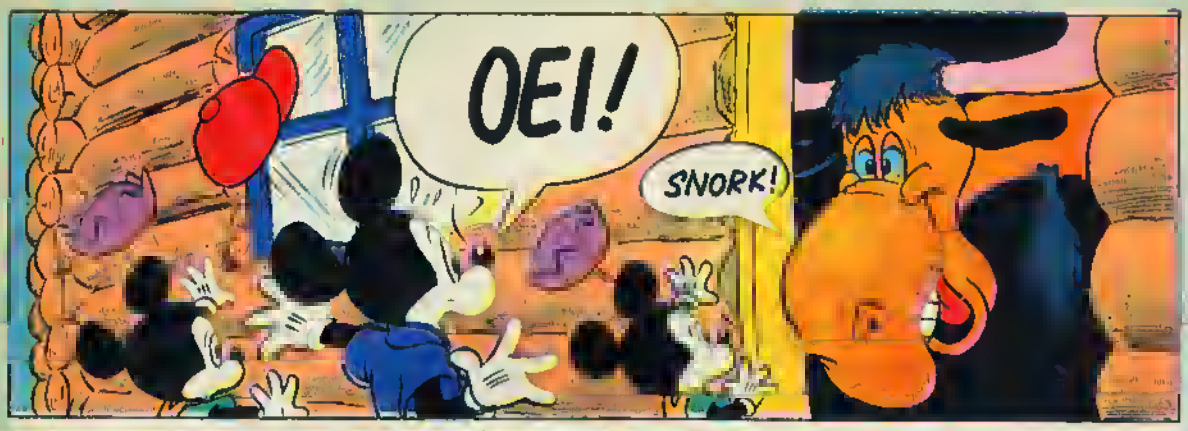
OEI!
SNORK!

OVER VREEMDE DINGEN GESPROKEN! ZOIETS HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT! STEL JE VOOR, ZEG... EEN MUIS, DIE IN EEN ELAND VERANDERD IS!!
HÉ! WACHTEN JULLIE 'NS EVEN!
ZOEF!

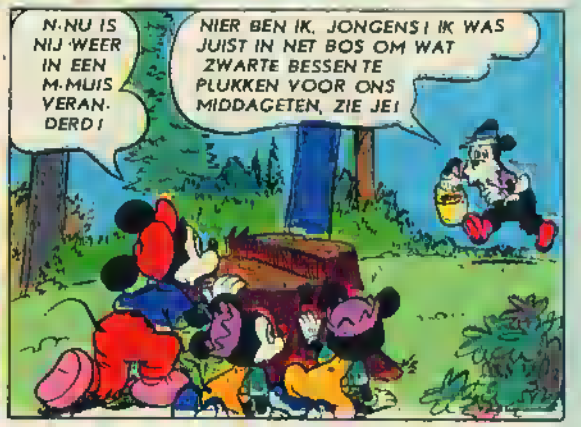
N·NU IS NIJ WEER IN EEN M·MUIS VERAN·DERD!
NIER BEN IK, JONGENS! IK WAS JUIST IN HET BOS OM WAT ZWARTE BESSEN TE PLUKKEN VOOR ONS MIDDAGETEN, ZIE JE!

O, KIJK... DIT IS MELVIN. NIJ IS ZOIETS ALS EEN WAAKNOND.
EN... WIJ HEBBEN HEM AL GE·ZIEN, OOM MUKLUK.
SNIF?!

JIJ STOUTE, STOUTE MELVIN. KIJK NU TOCH 'NS WAT JE GEDAAN HEBT! DIE ZWARTE BES·SEN WAREN VOOR ONS MIDDAGETEN!
NOE... NOE BENT U AAN DAT BEEST GEKO·MEN?
SMEK! SLIK! SMAK!

IK VOND HEM IN HET BOS TOEN HIJ NOG MAAR ZO KLEIN WAS. IK KREEG ZO'N MEDELIJDEN MET HEM, DAT IK HEM MEEGENOMEN HEB. IK BEN REUZE AAN HEM GEHECHT GE·RAAKT IN AL DIE JAREN.
PLETS PLETS

WAT GRAPPIG! EN ...EH... MAAKT U ZICH ALSTUBLIEFT GEEN ZORGEN OVER DIE ZWARTE BESSEN! WIJ VIN·DEN HET HELEMAAL NIET ERG OM 'NS EEN KEER GEEN TOETJE TE KRIJGEN!
O, MAAR DAT WAS NET TOETJE NIET! DAT WAS ONS NELE MIDDAG·ETEN!

IK HEB NIET ZOVEEL IN HUIS OP HET OGENBLIK, ZIE JE. MELVIN IS EEN NOGAL FLINKE ETER...
O, NOU, DAN GA IK WEL EVEN NAAR DE BOOT! WIJ HEBBEN WAT BLIKJES EN ZO MEEGE-NOMEN!
ZODAT EVEN LATER...
EN, MELVIN? VOND JE DE HACHEE LEKKER?
IK GELOOF HET HAAST WEL!
SMEK!
O JA, HIJ IS GAUW TEVREDEN, HOOR! HET IS EEN BIJZONDER GEMAKKELIJKE ETER. HACHEE VAN VLEES UIT BLIK, DAAR IS HIJ DOL OP!
HM, IK ZAL HET PROBE-REN TE ONTHOU-DEN...
(GEEUW!) HET WORDT ZO LANGZAMERHAND TIJD DAT WE 'NS NAAR BED GAAN, HÉ? IK MOET ER VROEG UIT MORGENOCH-TEND OM BOODSCHAPPEN TE DOEN IN DE STAD. MAAR EERST ZAL IK NOG WAT BRANDHOUTJES GAAN HAKKEN!
O, DAT ZULLEN WIJ WEL EVENTJES DOEN, OOM MUK-LUK!
DAAR KOMT NIETS VAN IN! DAT DOE IK! PER SLOT VAN REKENING ZIJN JULLIE MIJN GASTEN! GAAN JULLIE NOU MAAR RUSTIG MET Z'N VIEREN NAAR BED, IK BEN ZO WEER TERUG!
GEEUW!
W.WAT ZOU HIJ DAARMEE BEDOELEN... MET Z'N VIEREN?
SJONGE! MOET JE 'NS ZIEN WAT EEN KANJER VAN EEN BED! ZEG! JE DENKT TOCH NIET DAT...
JA!
NOU, ALS HIJ ZICH VANNACHT NIET OMDRAAIT ZULLEN WE DIT WEL OVERLEVEN, VERMOED IK!
GRRR!
GRRRR! PUUUU!
IK.IK IK DURF GEWOON NIET TE GAAN SLAPEN!

DE VOLGENDE DAG..
IK VIND HET ZO ZIELIG VOOR OOM MUKLUK... DAT VERVELENDE BEEST VAN EEN MELVIN EET AL Z'N ETEN OP EN SLAAPT IN Z'N BED EN OOM MUKLUK KAN OP DE GROND SLAPEN! IK KAN HET GEWOON NIET UITSTAAN, OOM MICKEY!
HIJ HEEFT EENVOUDIG HET GELD NIET OM GENOEG ETEN VOOR ZICHZELF TE KOPEN EN IK KAN HEM NIETS GEVEN. HIJ NEEMT HET NIET AAN!

HIJ IS ZO'N HARTELIJKE, GASTVRIJE MAN! ALLES HEEFT-IE VOOR ONS OVER!
DAT NU JUIST HIJ MET ZO'N LUI STUK ELAND OPGESCHEEPT ZIT, DIE HEM DE OREN VAN Z'N HOOFD EET!

HET BEEST IS VERWEND! HIJ DOET NIETS ANDERS DAN ETEN EN SLAPEN EN WAT DOOR HET BOS SJOUWEN.
IN IEDER GEVAL ZAL MELVIN VANDAAG MOETEN LEREN ZÉLF Z'N ETEN OP TE SCHARRELEN, JONGENS!

OOM MUKLUK IS NAAR DE STAD EN WIJ GAAN MIDDEN OP DE RIVIER ETEN! IK BEN NIET VAN PLAN VOOR ZIJN MIDDAGMAAL TJE TE ZORGEN!

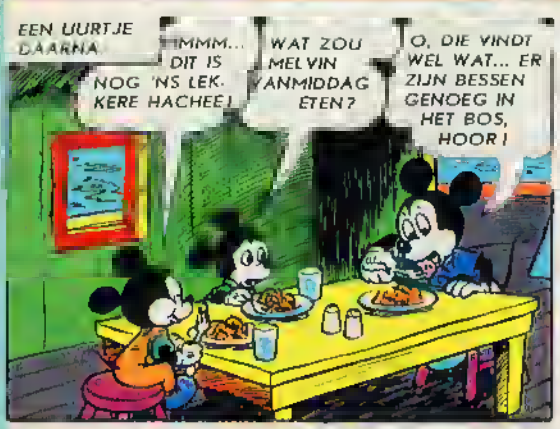
EEN UURTJE DAARNA...
MMM... DIT IS NOG 'NS LEKKERE HACHEE!
WAT ZOU MELVIN VANMIDDAG ETEN?
O, DIE VINDT WEL WAT... ER ZIJN BESSEN GENOEG IN HET BOS, HOOR!

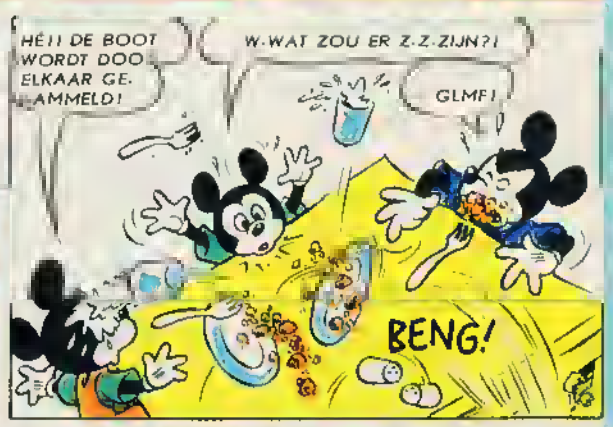
HÉ!! DE BOOT WORDT DOOR ELKAAR GERAMMELD!
W-WAT ZOU ER Z-Z-ZIJN?!
GLMF!
BENG!

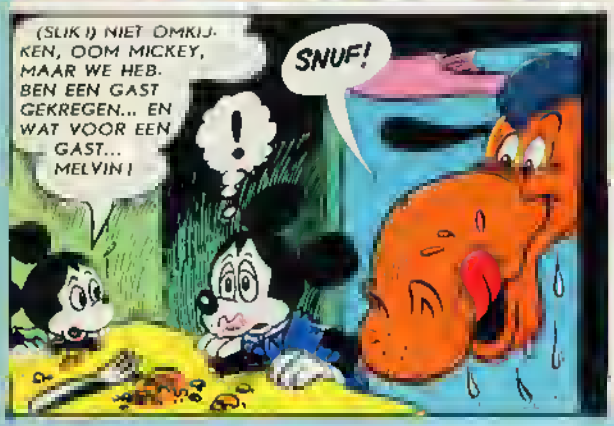
(SLIK!) NIET OMKIJKEN, OOM MICKEY, MAAR WE HEBBEN EEN GAST GEKREGEN... EN WAT VOOR EEN GAST... MELVIN!
SNUF!

EN BINNEN EEN PAAR MINUTEN AL...
TERWIJL MELVIN Z'N MIDDAGDUTJE DOET GAAN WIJ 'NS EEN HEEL EIND DE RIVIER OP!
WAAROM?

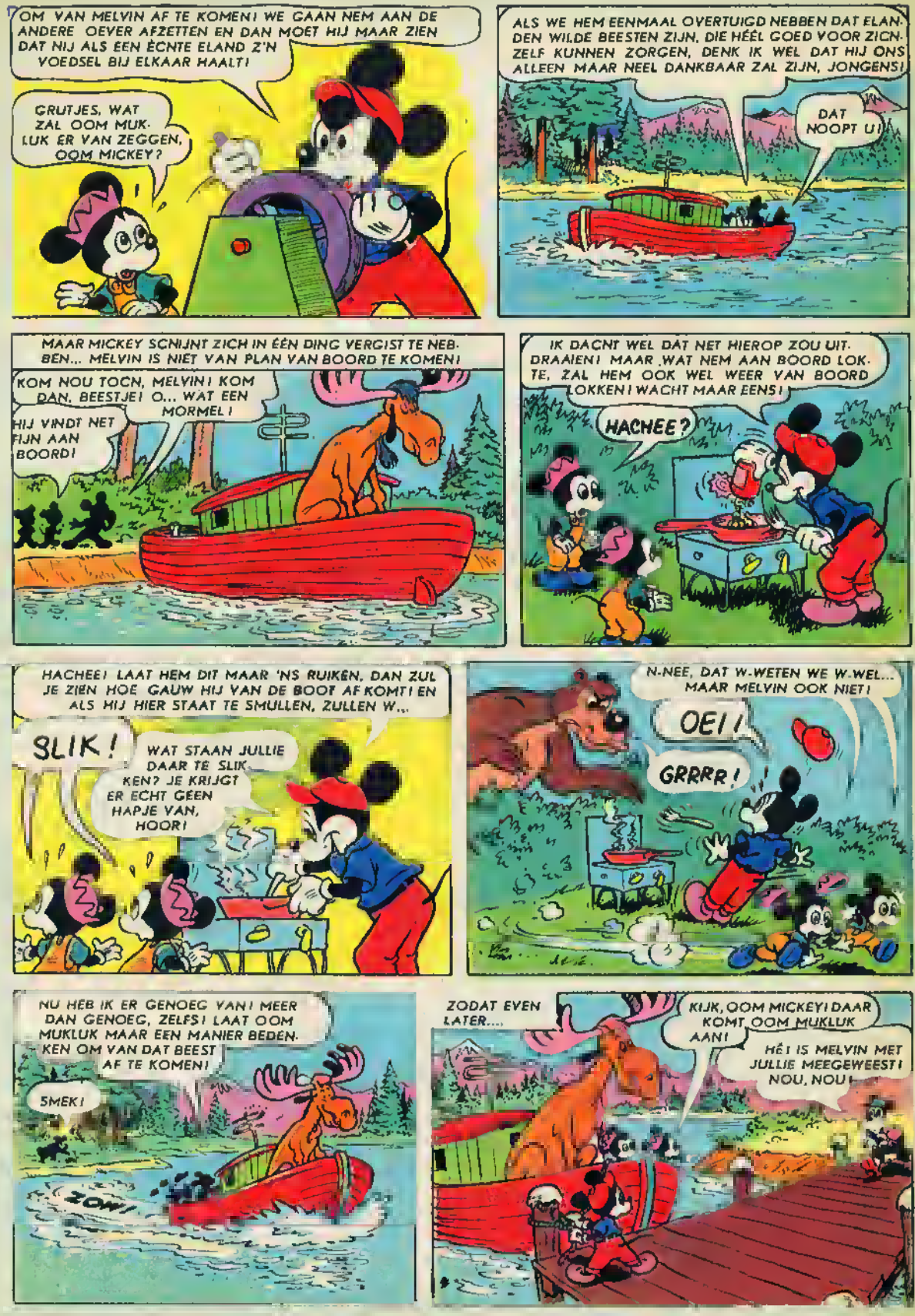
OM VAN MELVIN AF TE KOMEN! WE GAAN NEM AAN DE ANDERE OEVER AFZETTEN EN DAN MOET HIJ MAAR ZIEN DAT HIJ ALS EEN ÉCHTE ELAND Z'N VOEDSEL BIJ ELKAAR HAALT!
GRUTJES, WAT ZAL OOM MUK-LUK ER VAN ZEGGEN, OOM MICKEY?
ALS WE HEM EENMAAL OVERTUIGD HEBBEN DAT ELAN-DEN WILDE BEESTEN ZIJN, DIE HÉÉL GOED VOOR ZICH-ZELF KUNNEN ZORGEN, DENK IK WEL DAT HIJ ONS ALLEEN MAAR HEEL DANKBAAR ZAL ZIJN, JONGENS!
DAT NOOPT U!
MAAR MICKEY SCHIJNT ZICH IN ÉÉN DING VERGIST TE HEB-BEN... MELVIN IS NIET VAN PLAN VAN BOORD TE KOMEN!
KOM NOU TOCH, MELVIN! KOM DAN, BEESTJE! O... WAT EEN MORMEL!
HIJ VINDT HET FIJN AAN BOORD!
IK DACHT WEL DAT HET HIEROP ZOU UIT-DRAAIEN! MAAR WAT HEM AAN BOORD LOK-TE, ZAL HEM OOK WEL WEER VAN BOORD LOKKEN! WACHT MAAR EENS!
HACHEE?
HACHEE! LAAT HEM DIT MAAR 'NS RUIKEN, DAN ZUL JE ZIEN HOE GAUW HIJ VAN DE BOOT AF KOMT! EN ALS HIJ HIER STAAT TE SMULLEN, ZULLEN W...
SLIK!
WAT STAAN JULLIE DAAR TE SLIK-KEN? JE KRIJGT ER ECHT GEEN HAPJE VAN, HOOR!
N-NEE, DAT W-WETEN WE W-WEL... MAAR MELVIN OOK NIET!
OEI!
GRRRR!
NU HEB IK ER GENOEG VAN! MEER DAN GENOEG, ZELFS! LAAT OOM MUKLUK MAAR EEN MANIER BEDEN-KEN OM VAN DAT BEEST AF TE KOMEN!
SMEK!
ZOW!
ZODAT EVEN LATER....
KIJK, OOM MICKEY! DAAR KOMT OOM MUKLUK AAN!
HÉ! IS MELVIN MET JULLIE MEEGEWEEST! NOU, NOU!

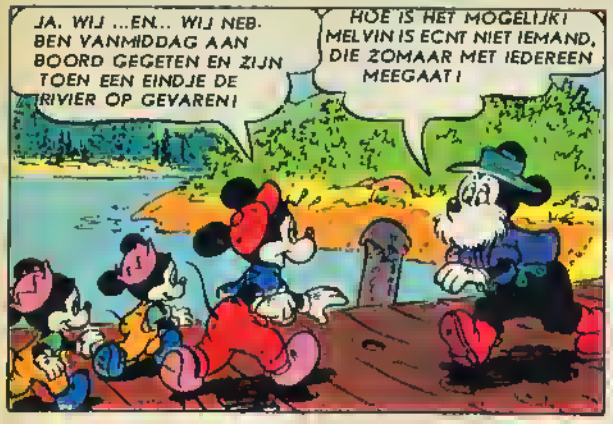
JA, WIJ ...EN... WIJ HEB-BEN VANMIDDAG AAN BOORD GEGETEN EN ZIJN TOEN EEN EINDJE DE RIVIER OP GEVAREN!
HOE IS HET MOGELIJK! MELVIN IS ECHT NIET IEMAND, DIE ZOMAAR MET IEDEREEN MEEGAAT!

O, WE KUNNEN REUZE GOED MET ELKAAR OPSCHIETEN! ZO GOED, DAT WE HEM EENVOUDIG NIET VAN BOORD KONDEN KRIJGEN!
SJONGEJONGE... WACHT 'NS, DAT BRENGT ME OP-EENS OP EEN IDEE!

OP HET POSTKANTOOR LAG NAMELIJK EEN BRIEF VOOR MIJ VAN EEN KAMERAAD VAN VROEGER. WE HEBBEN HIER, MET Z'N TWEEËN, IN DE BUURT NAAR GOUD GEZOCHT, TOT WIJ ER GENOEG VAN HAD EN VERDEROP NAAR HET NOORDEN IS GETROKKEN. NU HEEFT WIJ GOUD GEVONDEN EN WIJ WIL DAT IK NAAR HEM TOE KOM! IK ZAT ER EEN BEETJE MEE, OMDAT IK NIET WIST WAT IK...
??

...MET MELVIN MOEST DOEN! MAAR ALS JULLIE ZO GOED MET ELKAAR KUNNEN OPSCHIETEN, DAN KRIJG JE HEM VAN MIJ CADEAU! EN WEES MAAR NIET ONGERUST DAT IK HEM ZAL GAAN MISSEN, WANT ZO AF EN TOE KOM IK JULLIE WEL 'NS OPZOEKEN OM TE KIJKEN HOE HET MET HEM IS!

GOEIE GRUTTELTJES! JE ZOU HAAST ZEGGEN DAT HIJ NOG NOOIT VAN Z'N LEVEN EEN CADEAUTJE HEEFT GE-KREGEN! VALT-IE ME DAAR FLAUW OMDAT IK HEM EEN ELANDJE GEEF!
W-WIJ WETEN NOE HIJ ZICH VOELT!

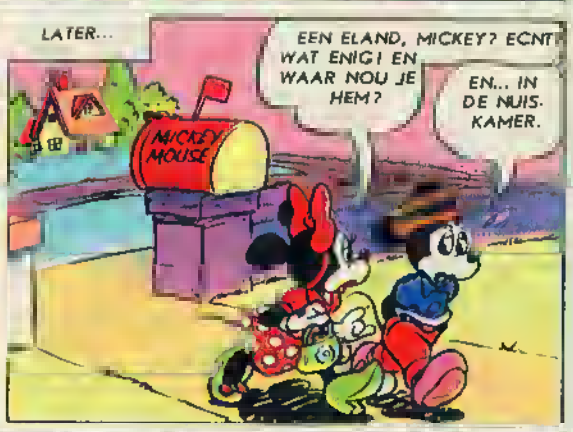
LATER...
EEN ELAND, MICKEY? ECHT WAT ENIG! EN WAAR HOU JE HEM?
EN... IN DE HUIS-KAMER.
MICKEY MOUSE

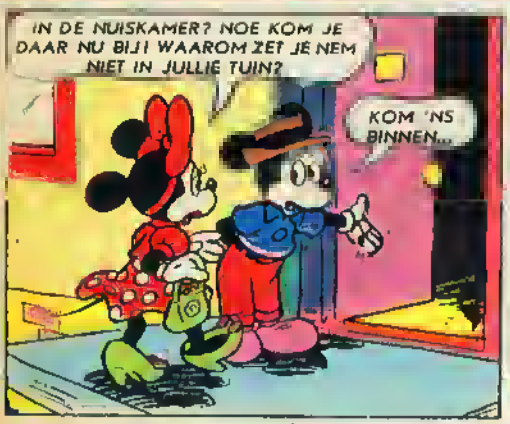
IN DE HUISKAMER? NOE KOM JE DAAR NU BIJ! WAAROM ZET JE HEM NIET IN JULLIE TUIN?
KOM 'NS BINNEN...

MINNIE, ZOLANG IK DAT ONDIER HIER IN HUIS MOET HEBBEN, ZAL HIJ Z'N EIGE-ETEN VER-DIENEN!
MELVIN

DE VIJF
EN HET GEHEIM VAN DE ZIGEUNERS

De zigeunerjongen Snuif, heeft dankbaar zijn genezen paard in ontvangst genomen en is vertrokken. Hij heeft met de kinderen afgesproken dat zij zullen proberen, de tekens die hij op de weg achterlaat, te lezen en de zigeuners te volgen... Na een rijtoer over de Geheimzinnige Heide besluiten ze, van de oude Ben, een smid die zijn leven lang daar in de buurt heeft gewoond, meer te weten te komen over de heide en de zigeuners die daar geregeld heen trekken...

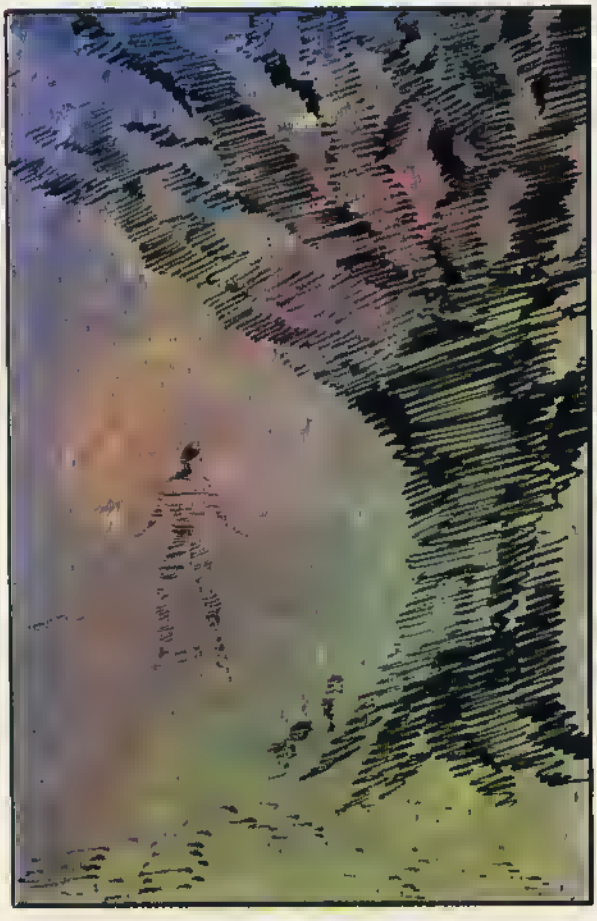

„... De mist kolkte om me heen alsof hij iets levends was; alsof hij duizenden kille, klamme vingers had..."

Een nieuw verhaal van de Vijf, door ENID BLYTON met tekeningen van TED MATHIJSEN

„We zijn gisteren een rijtoer gaan maken over de Gehelmzinnige Heide," zei Julian, „en om te beginnen zouden we graag willen weten of er een bepaalde reden is voor de eigenaardige naam. Is er ooit iets geheimzinnigs gebeurd op de heide?"

„O, er zijn daar een heleboel geheimzinnige dingen gebeurd," zei oude Ben. „Mensen zijn er verdwaald en nooit teruggevonden..., er zijn geluiden gehoord, waarvan niemand de oorzaak kon vinden...." — „Wat voor geluiden?" vroeg Annie nieuwsgierig.

„Tja, toen ik nog een kleine jongen was, ben ik vaak 's nachts op de hei geweest," zei de oude Ben ernstig, „en de geluiden die je daar dan hoorde, daarvan kreeg je de rillingen over je rug. Geschreeuw en gehuil en gekreun en het suizen van grote vleugels...."

„Die geluiden kunnen natuurlijk van grote uilen en vossen afkomstig zijn," zei Dick. „Ik heb een kerkuil op een keer een schreeuw horen geven vlak boven mijn hoofd. Ik bleef bijna dood van schrik. Als ik niet geweten had dat het een uil was, zou ik hard weggelopen zijn."

Ben lachte en zijn gezicht plooide zich in ontelbare kleine rimpeltjes.

„Waarom noemen ze het de Geheimzinnige Heide?" bleef Julian aandringen.

„Bestaat die naam allang?"

„Toen mijn grootvader een jongen was, noemde men die heide de Mistige Heide," zei de oude smid. „Mistig en niet geheimzinnig. Dat was vanwege de mist, die soms eensklaps van zee uit over de hei rolde; die mist was zo dik, dat je geen hand voor ogen kon zien. Ja, ik herinner me dat ik eens in zo'n mist verdwaald ben, dat zal ik m'n leven lang niet vergeten. De mist kolkte om me heen alsof hij iets levends was, alsof hij duizenden kille, klamme vingers had."

„O, wat naar," zei Annie en rilde. „Wat hebt u toen gedaan?"

„Ik ben eerst hard gaan lopen," zei Ben, nam zijn pijp uit zijn mond en keek in de lege kop. „Ik rende over de hei en door de brem en ik ben wel tien keer gevallen — en steeds voelde ik maar de kille vingers van die mist.... Dat zeiden de mensen vroeger ook altijd van die mist: dat die probeerde je te grijpen."

„Ja, maar dat was alleen maar mist," zei George, die vond dat de oude man wel een beetje overdreef. „Komt die mist tegenwoordig nog weleens over de hei?"

„O ja," zei Ben en stopte zijn pijp. „Meestal in de herfst — maar af en toe ook heel onverwachts in andere jaargetijden. Ik heb weleens meegemaakt dat hij op een mooie zomerdag eensklaps kwam opzetten, zomaar inens — en heus waar, als je het niet gauw genoeg in de gaten hebt, krijgt die mist je te pakken."

„Hoe bedoelt u — krijgt die mist je te pakken?" vroeg George.

„Die mist kan dagen blijven hangen," zei Ben. „En als je op de hei verdwaalt, dan verdwaal je ook goed en dan kom je nooit meer terug. Ja, lach er maar om, jongeman, ik weet het zeker!" Hij staarde naar de kop

„Ik kan me de jongens nog goed herinneren. Het waren grote, sterke kerels. Ik was bang voor ze, want ze stonden dadelijk met hun vuisten klaar. Het waren echte vechtersbazen."

van zijn pijp en knikte langzaam voor zich heen. „Laat eens kijken, daar was bijvoorbeeld juffrouw Banks, die op een mooie zomerdag met een mandje bosbessen ging plukken. Nadat de mist haar overvallen had, heeft niemand ooit meer iets van haar gehoord. Of Vletor: de jongen die van huis wegliep en de hei in trok; de mist kreeg ook hem te pakken."

„Als ik 't goed begrijp moeten we behoorlijk oppassen voor die mist, als we gaan rijden op de hei," zei Dick. „Ik heb er nog nooit eerder iets over gehoord."

„Ja, kijk maar goed uit," zei de oude Ben. „Kijk altijd in de richting van de kust, want daar komt de mist vandaan. Maar tegenwoordig komt de mist niet zo vaak meer als vroeger; ik weet niet waarom. Ja, nu ik er goed over nadenk: in geen drie jaar is er meer een zware mist geweest op de hei."

„Ik vraag me nog steeds af: waarom hebben ze de naam veranderd van Mislige Heide in Geheimzinnige Heide?" zei Henry. „Dat ze het de Mistige Heide noemden, is me wel duidelijk, maar dat verklaart niet waarom iedereen nu over de Geheimzinnige Heide praat."

„Ja, die verandering kwam een jaar of zeventig geleden. Ik was toen nog maar een kleine jongen," zei Ben, stak zijn pijp aan en nam een paar lange trekken. Hij genoot zichtbaar. Hij kreeg niet vaak zo'n belangstellend gehoor voor zijn verhalen als van deze vijf, een hond inbegrepen, die ook aandachtig zat te luisteren!

„Toen legde de familie Bartels een kleine spoorlijn aan over de hei," zei hij en wachtte even, toen ze alle vijf een uitroep van verbazing gaven.

„O, daar wilden we juist graag wat over weten!"

„Zo, wisten jullie dan dat er een spoorlijn is geweest?"

„Verlelt u verder!"

De pijp scheen het niet zo best te doen; het scheen een eeuwigheid te duren voor de smid hem goed brandend had. George begon al tekenen van ongeduld te tonen, want ze popelde om iets naders te horen over de heide, waar zij de vorige dag niet geweest was.

„De familie Bartels was groot," ging Ben tenslotte verder. „Allemaal jongens, behalve een meisje dat ziekelijk was. Ik kan me ze nog goed herinneren: het waren grote, sterke kerels. Ik was bang voor ze, want ze stonden altijd dadelijk met hun vuisten klaar. Een van hen dan vond een plek op de hei, waar mooi fijn zand in overvloed was. . . ."

„O ja, we dachten al dat er ergens een zandgraverij geweest was," zei Annie. Ben fronste geërgerd zijn voorhoofd vanwege de onderbreking.

„Aangezien de Bartels met z'n negenen waren, meenden ze dat ze daar 'n goed znakje van konden maken," zei Ben. „Ze kochten wagens, reden ermee af en aan naar de zandgraverij en verkochten hun zand uren ver in de omtrek. Het was mooi scherp zand.."

„Ja, dat hebben we gezien," zei Henry. „Maar.... hoe zit het dan met die spoorlijn?"

„Val hem niet in de rede," zei Dick kortaf.

„Ze verdienden een heleboel geld," zei Ben en knikte. „Toen gingen ze een spoorlijn aanleggen, kochten een locomotief en een paar wagentjes en reden ermee op en neer naar de zandgraverij. Dat spaarde een heleboel werk uit natuurlijk. Tja, als ik daar nog aan denk.... die spoortrein was hier het achtste wereldwonder! Wij, kleine jongens, liepen achter het puffende locomotiefje aan en we zeurden net zolang, tot we ook een keertje

„. . . De zigeuners braken hier en daar stukken rails op en dan ontspoorde de kleine locomotief en sleepte de wagens in zijn val mee . . ."

mochten meerijden. Maar vaak gebeurde dat niet. De Bartels hadden een stok bij zich en de jongen die te dicht in de buurt van de trein kwam kreeg een pak slaag. Ja, ze waren een driftig en vechtlustig stelletje."

„Maar waarom wordt de spoorlijn nu niet meer gebruikt?" vroeg Jullan. „De rails zijn helemaal overwoekerd met heide en gras; je kunt ze ternauwernood terugvinden."

„Ja, nu komen we aan die geheimzinnigheid, waar jullie het over hadden," zei Ben, aan zijn pijpje trekkend. „Die Bartels kregen op de hei ruzie met de zigeuners.."

„O, waren er toen ook al zigeuners op de hei?" vroeg Dick. „Die zijn er nu ook."

„O ja, er zijn altijd zigeuners op de hei geweest, zolang als ik me kan herinneren," zei de smid. „Zoals ik al zei: de zigeuners kregen ruzie met de Bartels. En dat was geen wonder, want bijna iedereen kreeg ruzie met ze.

De zigeuners braken hier en daar stukken rails op en dan ontspoorde de kleine locomotief en sleepte de wagens in z'n val mee."

De kinderen zagen in hun verbeelding, hoe 't gegaan was: het kleine locomotiefje pufte langs de lijn, kwam aan de plaats waar de rails waren weggebroken en ontspoorde. Wat een opschudding moest dat geweest zijn op de heide.

„Maar de Bartels lieten zolets niet op zich zitten," zei Ben, „en dus verdreven ze de zigeuners van de hei; ze zwoeren dat ze de eerste de beste wagen, die zich nog op de hei zou laten zien, in brand zouden steken en de zigeuners de zee in jagen!"

„Dan was het wel een stelletje woestelingen," zei Annie.

„Ja, dat was het," zei Ben. „Alle negen of tien waren het grote forse kerels met grote, borstelige wenkbrauwen en harde stemmen. Niemand durfde het tegen ze op te nemen. Want als je dat deed, kreeg je de hele familie op je dak en meestal liep je kans een geducht pak slaag te krijgen. Natuurlijk waren ze gehaat, maar dat nam niet weg dat ze iedereen in deze streek onder de duim hadden! Wij, kinderen, namen de benen als we een van hen om de hoek van de straat zagen aankomen."

„En de zigeuners? Hebben de Bartels werkelijk kans gezien, ze van de hei te verdrijven?" vroeg George ongeduldig.

„Tut, tut, kalm aan een beetje," zei Ben en wees naar haar met de steel van zijn pijp. „Wat u nodig hebt, jongeheer, is dat iemand als een Bartels u een lesje geeft, dat hebt u nodig!" Hij dacht natuurlijk, dat George een jongen was. Hij prutste aan zijn pijp en liet ze allemaal rustig wachten. Julian knipoogde. Hij vond de oude smid, die zulke moole verhalen kon vertellen, een aardige baas.

„Nee, op de duur leg je het tegen die zigeuners altijd af," zei Ben eindelijk. „Dat is nu eenmaal zo. Op een kwade dag verdwenen alle Bartels en keerden nooit meer terug.... de hele familie.... Behalve de kleine zielkelijke Agnes.... zij was de enige, die van het hele stel overbleef."

Ze gaven allemaal lucht aan hun verbazing en Ben keek tevreden om zich heen. Ja, hij wist wel dat hij hen met zijn verhalen verbaasd zou doen staan!

„Maar wat was er dan gebeurd?" vroeg Henry.

„Tja, dat weet eigenlijk niemand," zei Ben. „Het gebeurde in een week, toen de mist over de hei rolde en alles onzichtbaar maakte. Niemand durfde de hei op behalve de Bartels en dat konden zij veilig doen, want ze hoefden alleen maar hun spoorlijn te volgen. Mist of geen mist, ze gingen iedere dag naar hun zandgraverij en werkten normaal door."

Hij keek zijn toehoorders even aan. Toen liet hij heel geheimzinnig zijn stem dalen en de kinderen voelden rillingen van opwinding langs hun ruggen gaan. „Op een nacht zagen de mensen ongeveer twintig woonwagens door het dorp komen; het was midden in de nacht en ze reden zo zacht als ze maar konden," vertelde Ben verder. „Ze reden de hei op en verdwenen in de mist. Misschien volgden ze de spoorlijn; niemand weet het zeker. De volgende morgen gingen de Bartels als gewoonlijk naar de zandgraverij; het mistte toen nog steeds."

Weer hield hij even op. „En ze kwamen nooit terug," zei hij. „Nee, niet één! Nooit meer iets van ze gehoord!"

„Maar wat gebeurde er dan?" vroeg George.

„Toen de mist was opgetrokken, werden er natuurlijk patrouilles uitgestuurd om ze te zoeken," zei Ben. „Maar nimmer werd een van de Bartels dood of levend gevonden. Niet één. De woonwagens van de zigeuners werden ook niet meer gevonden; die waren de volgende nacht in alle stilte weggetrokken. Ik denk dat de zigeuners de Bartels in de mist hebben overvallen; er zal natuurlijk wel een gevecht geweest zijn, maar blijkbaar wonnen de zigeuners. Ze namen hun gevangenen mee naar de kust en wierpen ze van de rotsen af in zee!"

„Ze reden de heide op en verdwenen in de mist. Misschien volgden ze de spoorlijn; niemand weet het."

„O, wat afschuwelijk!" fluisterde Annie.

„O, trek het u niet aan, juffrouw," zei de oude smid. „Het is allemaal een hele tijd geleden gebeurd en er waren niet veel mensen die om de Bartels treurden, gelooft u dat van mij. Het gekke was: hun zwakke zuster, Agnes, is nog zesennegentig geworden; ze is pas een paar jaar geleden gestorven! En dan te denken dat die sterke, brutale broers van haar zo ineens allemaal tegelijk van de aarde weggevaagd zijn!"

„Dat was 'n spannend verhaal, Ben," zei Julian. „Dus toen werd de naam Mistige Heide veranderd in Geheimzinnige Heide? En niemand is er ooit achter gekomen, wat zich daar werkelijk heeft afgespeeld; het geheim werd nooit opgelost. En de spoorlijn, werd die daarna nog gebruikt? Is er nog zand afgegraven?"

„Nee, nooit," zei Ben. „We waren allemaal bang, begrijpt u en Agnes zei, dat de spoorlijn, de wagens en de locomotief wat haar betreft konden wegrotten. Het heeft een hele tijd geduurd, voor zelfs de zigeuners weer een voet op de hei durfden te zetten. Nu denkt niemand er meer aan, aan dat verhaal van de Bartels, maar ik weet zeker, dat de zigeuners het nog steeds niet vergeten zijn."

„Weet u ook, waarom ze zo dikwijls naar de Geheimzinnige Heide trekken?" vroeg Dick.

„Nee, ze komen en ze gaan," zei Ben. „Ze hebben hun eigen vreemde manier van leven. Ze horen nergens thuis, die mensen. Wat ze op de hei uitvoeren, is hun zaak — ik denk er niet aan om me ermee te bemoeien. Ik ben nog niet vergeten, wat er met de Bartels gebeurd is, ik blijf uit hun buurt!"

Jim, de kleinzoon van de smid, die bezig was geweest de paarden te beslaan, riep uit de smederij: „Grootvader! Houd die kinderen niet langer aan de praat, maar laat ze hierkomen! Hun paarden zijn bijna klaar."

Ben lachte. „Ga maar," zei hij. „Ik weet, dat jullie graag in de smederij zijn, om naar het rondspotten van de vonken te kijken als de hoefijzers gesmeed worden. Ik heb jullie al veel te lang aan de praat gehouden!"

„We vonden het fijn, die verhalen van u te horen," zei Julian en drukte de oude man wat geld in de hand. „Koop hiervan tabak voor uzelf."

„Dank je vriendelijk," zei de oude man. „Vergeet twee dingen niet: kijk uit voor de mist en blijf uit de buurt van de zigeuners!"

Zullen ze deze raad ter harte nemen of zal hun lust tot avonturen het winnen? Dit lezen jullie volgende week.

Brutjes en Bratjes van Donald Duck

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

Voor een heerlijke, Zeeuwse zoetmik heb je nodig: een beschuit, wat boter, een dikke plak jonge kaas, een beetje jam en een dun sneetje krentenbrood.
Besmeer de beschuit met boter en beleg hem met kaas. Smeer op de kaas ook wat boter en leg hierop het sneetje krentenbrood. Ook dit krentenbrood wordt met boter besmeerd en hierover strijk je tenslotte een dun laagje jam.

STATION MET NAGALM

Op één der grootste spoorwegstations in Nederland kampte men al geruime tijd met het euvel dat de mededelingen voor reizigers en dienstpersoneel, die via de luidsprekerinstallatie werden doorgegeven, zo moeilijk te verstaan waren. Ondanks het feit, dat men ongeveer 700 luidsprekers had neergehangen, bleef het gesprokene toch altijd onduidelijk, omdat er onder de grote perronoverkapping een nagalm ontstond. Nu is er wat op gevonden. Men heeft de luidsprekers in vijf groepen verdeeld en via een vertraginginstallatie klinkt het geluid uit de ene groep 0,1 seconde later dan uit de andere. Uitgsande van het feit dat het geluid zich voortplant met een snelheid van 333 meter per seconde heeft men de groepen luidsprekers op 33 meter van elkaar geplaatst. Het geluid uit de eerste groep luidsprekers komt nu precies 0,1 seconde later bij de tweede groep aan, waaruit juist op dat moment, door de vertraginginstallatie, ook het rechtstreekse geluid klinkt. Het geluid van deze groepen tezamen gaat naar de derde groep, die 0,2 seconde later is afgesteld dan de eerste groep. Zo gaat het met alle vijf groepen. De nagalm is nu weg en het gesprokene is overal goed te verstaan.

AUTO VOOR NIETS

Wil je graag zonder één cent te betalen een auto kopen? Dat kan in Amerika! Om meer auto's te verkopen heeft men daar het volgende systeem uitgedacht. Een ieder die een wagen aanschaft, krijgt te horen dat hij hem voor niets kan krijgen, als.... hij zes andere kopers aanbrengt! Tegen deze zes kopers zegt men ook weer dat zij hun wagen gratis kunnen krijgen, als zij elk zes kopers aanbrengen. En zo gaat dat door. Je begrijpt wel dat dit voor de autokopers een reuze attractie is, want wie wil er nu niet voor niets een mooie nieuwe auto hebben? Het is alleen maar de kunst zes andere kopers op te sporen. En zou dat wel zo gemakkelijk gasn?

BALKONS ZONDER DEUREN

Een balkon aan de bovenverdieping van een huis is niet alleen heel prettig voor de bewoners, het staat ook sierlijk omdat het de strakke lijnen van grote huizenblokken wat breekt. In Frankfort zijn dit jaar een stel huizen gebouwd die ook van balkons waren voorzien. Om die balkons zaten heel mooi bewerkte metalen hekjes, maar... men had vergeten in de muren van de huizen deuren te maken, die toegang tot de balkons gaven... zodat niemand er ooit op zal kunnen!

HEB JE DIE AL?

Als je eens met de trein de Gotthard-route hebt gereden, vergeet je dat je hele leven niet meer. Het is het indrukwekkendste stukje

spoorweg, dat er in Europa te vinden is. Als je uit de coupé naar buiten kijkt, is het of zich een film van beklemmende grootsheid voor je ogen ontrolt. In grote cirkels gaat de baan steeds hoger de bergen in. Je rijdt over tientallen enorm hoge bruggen, je gaat langs duizelingwekkend diepe rsvijnen en ontelbare malen duik je een tunnel in. Als je er weer uit komt, merk je tot je grote verbazing dat je weer een heel stuk hoger bent. Zo kan het gebeuren dat je het korkje van één en hetzelfde plaatsje drie keer ziet liggen, één keer boven je, één keer op gelijke hoogte en de derde maal ver beneden je. Ten slotte bereik je de grootste tunnel, die op 1100 meter boven de zeespiegel ligt en bijna 15 km lang is. In 1882 was dit kunststuk gereed en kwam de noord-zuid spoorwegverbinding door de St. Gotthard tot stand. Sindsdien zijn er nog talrijke andere tunnels gebouwd, en momenteel is men bezig met een kilometers lange auto-tunnel door de 4800 meter hoge Mont Blanc. Maar de Zwitsers vonden de St. Gotthardtunnel zo belangrijk dat ze ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan de hier afgebeelde postzegel uitgaven.

KORTERE MINUTEN

In Amerika is men van plan de minuten korter te gaan maken. Dat een uur zestig minuten heeft, vindt men daar maar erg lastig. Want hoeveel uren zijn bijvoorbeeld 780 minuten? Daar zit je wel even op te rekenen! Daarom wil men er thans klokken gaan maken, die honderd minuten in een uur en honderd seconden in een minuut hebben....

TOM POES EN DE TRILLINGS

PROFESSOR PRLWYTZKOFSKI HAD EEN SOORT TRILLING UITGEVONDEN, DIE EEN VREEMDE UITWERKING HAD OP IEDER DIE DAARAAN WERD BLOOTGESTELD. NU WAS TOM POES ER GROOT EN GEWELDIG STERK DOOR GEWORDEN. DAT KWAM GOED VAN PAS, WANT BUL SUPER EN ZIJN BENDE HADDEN DE GELEERDE ONTVOERD EN DREIGDEN NU ALLERLEI NARE DINGEN MET DIE UITVINDING TE DOEN.

DROMMELS! TOM POES! IK DACHT, DAT JE WEGGETRILD WAS! EN HOE BEN JE OPEENS ZO GROOT GEWORDEN?!

ALS HET AAN JOU LAG, ZOU IK NU OOK WERKELIJK WEGGETRILD ZIJN, SCHURK! IK HEB NOG EEN APPELTJE MET JE TE SCHILLEN!

LUISTER, VENTJE, JIJ EN JE BENDE GAAN MEE NAAR HET POLITIEBUREAU, OF IK MAAK GEHAKT VAN JULLIE!

AU! NIET ZO KNIJPEN! HELP! HELP!

VERGEEFS WORSTELDE SUPER OM LOS TE KOMEN, MAAR TEGEN DE ATOOMKRACHT, WAAROVER TOM POES NU BESCHIKTE, KON DE SCHURK NIET OP.

OP HET HULPGEROEP VAN HUN BAAS KWAMEN DE ANDERE SCHURKEN AANRENNEN, MAAR ZELFS MET Z'N ALLEN WAREN ZIJ NIET TEGEN TOM POES OPGEWASSEN.

DE HELE TROEP BIJ ELKAAR... MOOI, DAN KAN IK ZE MET EEN KLAP ONSCHADELIJK MAKEN!

ZIEZO, NU NOG EVEN HEER OLLIE EN DE PROFESSOR OPHALEN.
KOMEN JULLIE MEE! IK HEB DE HELE BENDE HIER IN DE GANG OP EEN HOOPJE LIGGEN.
PRAW! VOORZICHTIG! BESCHADIG MIJNE APPARATEN NIET!
JA, JE GAAT WEL WAT RUW TE WERK JONGE VRIEND!
OCH, WAAROM ZOU IK GEEN GEBRUIK MAKEN VAN DE VREEMDE KRACHT, DIE IK OPEENS DOOR DAT TRIL-APPARAAT HEB GEKREGEN? HET KOMT GOED VAN PAS. ASJEBLIEFT... HIER IS EEN UITGANG, WE KUNNEN NAAR BUITEN.
EN MIJNE APPARATEN ONBEHEERD ACHTERLATEN? NOOIT! IK BLIJF, TOT AL DIE BOOSAARDIGE SCHURKEN GEARRESTEERD ZIJN.
DAN BLIJF IK HIER OOK MAAR WACHTEN. HAALT U DE POLITIE OP, HEER OLLIE? IK HOUD SUPER EN Z'N BENDE WEL ZO LANG IN BEDWANG.
MAAR EERST GA IK EEN JAS OPHALEN, WANT ZONDER JAS IS EEN HEER ZICHZELVE NIET.
HET WAS JAMMER, DAT HEER BOMMEL HIERMEE TIJD VERLOREN LIET GAAN, WANT...

...INMIDDELS BEGON SUPER WEER WAT BIJ TE KOMEN!
OEF! DIE TOM POES IS NIET MIS! HIJ HEEFT SUPER-KRACHT... MAAR MISSCHIEN IS ER TOCH EEN MIDDELTJE, OM HEM KLEIN TE KRIJGEN.
ATOOMKRACHT MOET JE MET ATOOMKRACHT BESTRIJDEN.
PRAW! LET OP, TOM POES! DER SCHURK GRIJPT DER ATOOMSPUIT!
DE WAARSCHUWING VAN DE PROFESSOR KWAM TE LAAT. ER VOLGDE EEN VERBLINDENDE FLITS EN...
DER ARME TOM POES! ACH, WAT EEN BETREURENSWAAR. DIG GEBRUIK VAN MIJNE GROTE VINDING! IK HAD DE TRILLINGS NIMMER ALS WAPEN BEDOELD!
MAAR HET IS EEN PRACHT WAPEN!... DAT ZAL DE POLITIE STRAKS MERKEN!

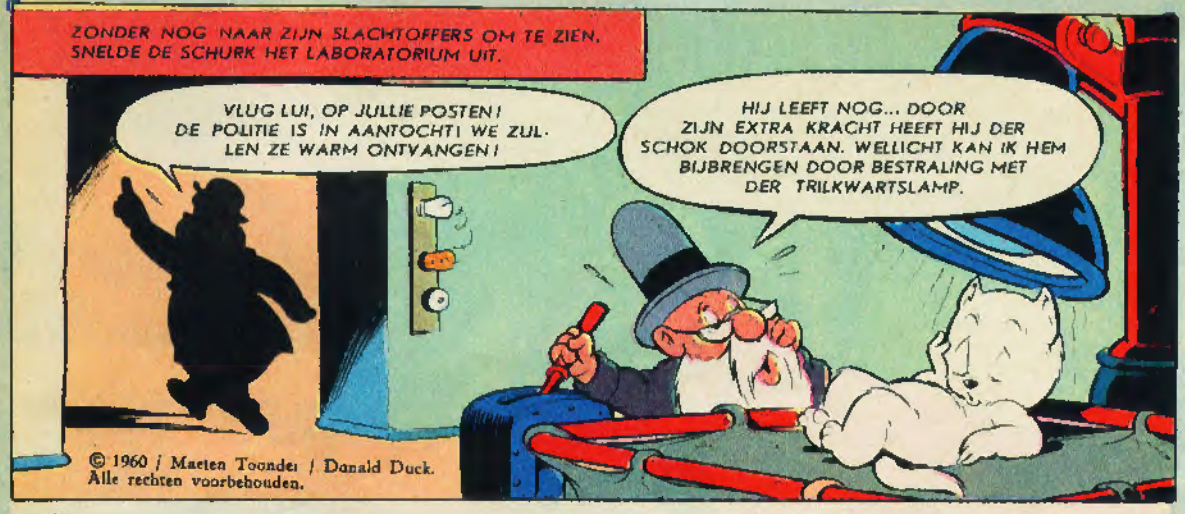

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontelaan 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1960 Walt Disney Productions.

EEN NIEUW GROOT SPROOKJESBOEK

HOU je ook zo van sprookjes? Nu, dan zul je dat nieuwe GROOT SPROOKJESBOEK wel fijn vinden dat voor jullie gemaakt is en waar maar eventjes 43 van de mooiste sprookjes in verzameld zijn.
Bij elk sprookje vind je prachtige tekeningen en er zijn 16 grote kleurenplaten.

Als ik jullie was, zou ik het bovenaan mijn verlanglijstje voor Sint Nicolaas zetten. En als Sint Nicolaas vindt dat je het verdiend hebt, zul je het zeker krijgen. Maar daar moet je dan natuurlijk voor zorgen. Afgesproken?